Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

ANUL XII, Seria II-a
Nr. 2212
4 PAGINI — 20 BANI
miercuri 13 iunie 1956

Minunatul gest prietenesc al Uniunii Sovietice

O știre primită de la Mosco va publicată în ziarele de ieri ne-a umplut inimile de bucurie.

Așa cum s-a anunțat, Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a hotărît să transfere guvernului R.P.R. valori istorice ale artei aplicate, decorative și plastice romînești, valori care au fost predate de guvernul Romîniei spre păstrare în Rusia în anii primului război mondial, cînd Romînia a fost aliata Rusiei.

Printre aceste valori salvate de la distrugere grație popoarelor frățești ale Rusiei, există:

- 1350 de tablouri, gravuri și desene ale cunoscuților pictori romîni Theodor Aman, Nicolae Grigorescu, Octav Băncilă, Ștefan Luchian, Constantin Daniel Rosenthal, Ion Andreescu, Gheorghe Tattarescu, Ion Negulici, C. Satmary și alții.
- O colecție formată din 156 de icoane reprezentînd pictura veche romînească din secolele XVI—XVII.
- O vastă colecție de monezi și medalii alcătuită din 35.553 de piese printre care se relevă monezile din insula Egina din secolul al VII-lea înaintea erei noastre, monezi de aur ale regelui Macedoniei, Alexandru al III-lea și al regelui Egiptului Ptolomeu I, monezi bătute de împărați romani, regi bizantini, califi arabi, precum și monezi și medalii romînești.
- Un tezaur de la sfîrșitul secolului al IV-lea al erei noastre găsit în apropiere de Pietroasa, tezaur cunoscut sub numele „Cloșca cu pui" și alcătuit din pocale de aur, o tavă mare, inele, brățări.

Intregul nostru popor muncitor salută cu dragoste și bucurie acest minunat gest de prietenie al popoarelor sovietice: transferarea către guvernul R.P.R. a unor comori ale artei romînești. Acest nou și măreț act prietenesc al UniuniiSovietice oglindește cu putere prietenia profundă pe care popoarele sovietice o nutresc pentru poporul nostru, prețuirea și increderea frățească pe care oamenii sovietici o acordă artei și culturii romînești. Deși moșierii și capitaliștii romîni au participat de două ori — în 1918 și în 1941-1944 — la războaie împotriva U.R.S.S. ruinînd Țara Sovietică și distrugînd monumentele ei istorice și artistice, poporul sovietic a păstrat cu grijă multe valori artistice romînești.

Aceasta vădește cu strălucire înaltele și nobilele idei de care sînt însuflețiți oamenii sovietici, respectul ce-l nutresc pentru creația și valorile culturale ale altor popoare.

Noi mulțumim din inimă popoarelor frățești din Uniunea Sovietică pentru grija cu care au păstrat și au salvat de la distrugere valori ce constituie o mîndrie a artei poporului nostru, valori pe care și noi cei tineri vom avea posibilitatea să le admirăm în muzeele noastre.

Un act de mare importanță pentru cultura noastră

Acad. G. Oprescu

Gestul măreț al guvernului sovietic prin care ni se transferă tot tezaurul depus de noi în Rusia în timpul primului război mondial, pentru ca să-l punem în siguranță față de furia invadatorilor germani, are o întreită valoare.

1. O valoare culturală incomensurabilă.

2. O imensă valoare materială, ce se socotește la sute de milioane, poate la miliarde de lei.

3. O imensă valoare morală, acest gest făcînd o nouă și puternică dovadă a dragostei și prețuirii ce ne poartă popoarele sovietice.

Gestul guvernului sovietic deșteaptă în noi o recunoștință nemărginită. Este o mare bucurie pentru poporul nostru aceea de a vedea revenite printre noi comori care însumează unele din cele mai valoroase obiecte de artă romînească.

Tezaurele ce revin statului nostru ca urmare a hotărîrii guvernului sovietic sînt, unele, de o valoare universală, adică celebre peste mări și țări. Așa sînt, de pildă, faimoasele obiecte de aur cizelat, cunoscute sub numele de „Tezaurul de la Pietroasa", iar popular sub cel de „Cloșca cu pui". Aceste bijuterii de aur masiv, din vremea migrării popoarelor, adică de la începutul evului mediu, sînt celebre în lumea întreagă ca unele din cele mai vechi opere de artă ce n-a fost practică decît prin părțile acestea și pentru scurtă vreme. Ele mai au valoare și prin faptul că pe unul din vase se găsește cea mai veche inscripție cu litere runice, pe care vechii goți le-au împrumutat de la scandinavi.

Tot de un mare interes artistic internațional sînt și minunatele broderii religioase, unele din sec. XIV, adică din vremea lui Mircea și Alexandru cel Bun, altele din secolele următoare, chiar și de la Ștefan cel Mare, pînă către finele sec. XVII. Ele sînt de o măiestrie de execuție în fir de aur și argint ori mătase, fără de seamăn. Numai în celebrul muzeu al mînăstirii Zagorsk de lîngă Moscova, se găsesc exemplare asemănătoare. Oricare din marile muzee apusene ar fi fericit să posede măcar una din aceste minuni artistice.

Tot aparținînd artei medievale sînt și icoanele, 156 la număr. Este de observat că acest prețios material ne va da prilej de noi studii care vor întregi toate cunoștințele noastre asupra picturii din acea epocă.

Poate mai mare interes decît aceste obiecte de artă medievală deșteaptă în unii dintre noi revenirea operelor de artă din sec. XIX și XX, acele pînze de Aman, de Grigorescu, Andreescu și de Luchian, care, prin lipsa lor, constituiau un gol în cunoștințele noastre despre arta acestor mari clasici ai picturii noastre.

In sfîrșit, o însemnătate artistică și istorică excepțională o are și colecția de monede și medalii cuprinzînd aproape 36.000 piese aur și argint, bătute de cetățile și coloniile grecești și diverși monarhi din aceste părți ale lumii.

Iată de ce, ca romîn și ca istoric de artă, scriind aceste rînduri, sînt adînc emoționat. Am convingerea că știrea pe care am găsit-o deschizînd ieri ziarele, este de o mare importanță pentru cultura noastră. Hotărîrea guvernului sovietic va contribui puternic la o și mai strînsă prietenie între popoarele noastre, la întărirea colaborării dintre poporul nostru și popoarele sovietice.

Dragoste și spirit gospodăresc pentru locul de muncă

Uzina „Tudor Vladimirescu", locul de naștere a prețioasei inițiative este în plină fierbere. Fiecare zi, fiecare ceas marchează o nouă schimbare. Inițiativa tineretului din secția I-a mecanică, însușită apoi de cele mai bune colective de muncă din toate sectoarele și secțiile, începe să devină realitate.

Pentru buna organizare a locului de muncă, curățenie generală, atitudine civilizată în producție — aceasta este inițiativa „pe scurt".

Realizarea fiecărui punct al ei în parte a fost obiectul unei acțiuni susținute de educație pe care au dus-o organizațiile U.T.M. și de sindicat, sub conducerea organizației de partid.

Intr-un interval scurt, de la aplicarea inițiativei și pînă acum, realizările obținute sînt mari, cu perspectivă.

Spațiile verzi din incinta uzinei dovedesc grija față de curățenie și frumusețea locului de muncă. Ele creează o primă impresie plăcută, aceea că intri într-o casă de oameni cu adevărat gospodari.

Tineretul (fotografia 1) a fost în primele rînduri ale amenajării acestor spații, create prin muncă voluntară.

Utemiștii Ion Volcu și Mircea Stoian de la secția I-a mecanică fac parte și din colectivul în care s-a născut inițiativa. Dar alături de ei au mai venit și alții: Aurel Bejan de la remorci, Nicolae Stanciu de la construcții metalice, Aurel Gheorghe de la strungărie, Florea Fistic de la sculărie și mulți alții. Fiecare secție, fiecare sector a fost reprezentat prin cei mai buni oameni.

In secția I-a mecanică, membrii brigăzii lui Nicolae Cardașov folosesc metoda curățirii în comun a secției. La fiecare sfîrșit de săptămînă mașinile și locul de muncă sînt curățite de către membrii brigăzii. In fotografia 2-a, iată-i pe tineri curățind împreună mașinile.

Tot pentru o ordine perfectă și eliminarea timpilor morți, stivuirea materialelor în ordinea operațiunilor a adus o simțitoare reducere a timpilor de lucru. Utemistul Tudor Florea, (fotografia 3-a) lucrează la o mașină de mortezat. Prin justa mînuire a pieselor frumos stivuite el realizează astăzi 20—30 la sută mai mult decît înainte. Frumoase realizări are și brigada condusă de Iancu Neagu de la atelierul montaj care pe luna mai, în urma aplicării inițiativei, are o depășire de 70 la sută față de luna aprilie.

Privirile alunecă admirativ peste mașini care, conduse de mîini pricepute, dau produse din ce în ce mai multe și de mai bună calitate, necesare agriculturii noastre. Cuțitul unei raboteze mari mușcă șpanul din cele 140 de traverse grătar de la toba batozei T. V., sub privirea atentă a tînărului Stoian Mircea, candidat de partid. 140 — față de 12—14 traverse cît se prelucrau înainte.

Folosirea dispozitivelor ajutătoare a făcut posibilă mărirea considerabilă a productivității muncii la multe repere.

Și acestea nu sînt decît o parte din realizări. Sînt rezultatele aplicării inițiativei în prima fază. Ele simbolizează însă lupta pentru o atitudine nouă, socialistă, față de muncă.

Este o „materie primă" foarte scumpă, absolut necesară construirii societății noi, dar în care este bogat fiecare colectiv de muncă al patriei noastre.

ED. MARCOVICI
Foto: EUG. CSIKOȘ

Ce-au hotărît utemiștii

ORADEA (de la corespondenta noastră).

Mecanizatorii de la S.M.T. Tileagd, raionul Aleșd, muncesc cu însuflețire pentru pregătirea campaniei de vară. Astfel, din 21 de batoze au fost reparate 18, din 12 secerătoare-legătoare 11. In scurt timp ei vor termina și reparațiile tractoarelor, discuitoarelor, plugurilor.

Am spus în scurt timp pentru că avem garanția utemiștilor care într-o adunare fulger, după terminarea lucrului, s-au angajat ca în cinstea Congresului U.T.M. să termine la timp repararea mașinilor și uneltelor agricole.

Ultimele raze ale soarelui pe serpentinele Timișului. După 120 ani de viață, bătrînul brad, care a veghiat pe marginea șoselei, este transportat pe ultimul său drum: spre gater. Ocolul silvic al regiunii Stalin a observat la timp că arborele bolnav poate să se prăbușească.

BINE AȚI VENIT, scumpi oaspeți coreeni!

In zilele noastre a devenit o realitate faptul că distanțele nu pot fi o piedică în calea prieteniei a două popoare. Coreea se află la mii de kilometri depărtare de patria noastră. Și totuși, poporul nostru recunoaște în locuitorii „țării dimineților liniștite" un popor-frate. Gîndurile acestea ne stăpînesc astăzi cînd pe pămîntul țării noastre pășește delegația guvernamentală a Republicii Populare Democrate Coreene în frunte cu tovarășul Kim Ir Sen.

Ii cunoaștem pe tovarășii noștri coreeni, pentru că în anii din urmă relațiile noastre de prietenie au devenit din ce în ce mai strînse. In zilele războiului deslănțuit de agresorii imperialiști, cu înfrigurare urmăream operațiunile militare pe hărți. Erau grele luptele din acele zile, dar nici un moment n-am pierdut încrederea în victoria cauzei drepte a poporului coreean. După ce glasul tunurilor a amuțit, Coreea a redevenit „țara dimineților liniștite". Poporul coreean începuse o luptă nu mai puțin aprigă — lupta pentru refacerea economiei naționale. In 1955, producția globală a industriei de stat și cooperatiste a crescut de 2,3 ori în raport cu anul 1953 și a depășit cu 56 la sută nivelul antebelic 1949. Cifre impresionante pot fi date și în ceea ce privește agricultura. Desigur, toate aceste realizări sînt în primul rînd rodul activității creatoare a maselor largi din tînăra republică precum și al ajutorului frățesc dat de țările socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză.

Dar poporul coreean nu are încă realizat un vis al său: unificarea națională. Politica statelor occidentale și a marionetei lor lisînmaniste împiedică ajungerea la un acord care să pună capăt scindării Coreei. Dacă R.P.D. Coreeană și-a dovedit devotamentul față de cauza păcii prin toate acțiunile întreprinse, nu același lucru se poate spune despre Coreea de Sud. Recent, guvernul R.P.D. Coreene a făcut noi propuneri și a luat noi măsuri în spiritul coexistenței pașnice. Dar ele nu găsesc încă ecoul cuvenit în rîndul guvernanților sud-coreeni.

Lupta poporului coreean pentru unitatea patriei sale și pentru pace se bucură de întreaga simpatie a poporului și tineretului nostru.

Sosirea în țara noastră a oaspeților coreeni ne bucură sincer. Sîntem uniți cu poporul coreean prin năzuințele comune, prin eforturile pe care le depunem de a ne făuri viața în spiritul învățăturilor invincibile ale marxism-leninismului. Iată de ce socotim că primirea caldă și entuziastă pe care poporul și tineretul nostru o fac tovarășilor coreeni în frunte cu tovarășul Kim Ir Sen, care sosesc astăzi în Capitala țării noastre, dovedește cît de trainică este prietenia romîno-coreeană, prietenie ce se întărește neîncetat deși țările noastre sînt despărțite de munți, cîmpii și ape ce se întind pe mii de kilometri.

Bine ați venit, scumpi oaspeți!

„Scînteia tineretului"

Declarația ambasadorului R.P.D. Coreene la București, Den-Em, la posturile noastre de radio

Marți seara la ora 20.45, ambasadorul R.P.D. Coreene la București, Den-Em, a făcut la posturile noastre de radio următoarea declarație:

Dragi tovarăși și stimați prieteni,

Sînt foarte bucuros că vizita oficială pe care delegația guvernamentală a Republicii Populare Democrate Coreene o face în Republica Populară Romînă, la invitația guvernului romîn, îmi oferă prilejul să vorbesc la postul de radio București întregului popor romîn și să vă trimit un călduros salut.

Poporul coreean a luat cunoștință cu satisfacție și entuziasm de vizita delegației guvernamentale, în frunte cu președintele Cabinetului de miniștri al R.P.D. Coreene, tovarășul Kim Ir Sen, în Romînia, deoarece această vizită este nu numai un eveniment de o deosebită însemnătate pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie existente între țările noastre, ci și un nou prilej pentru întărirea mai departe a colaborării dintre popoarele noastre.

Legăturile de prietenie dintre popoarele țărilor noastre se întăresc și se dezvoltă pe zi ce trece, sub steagul internaționalismului proletar, în lupta comună pentru înflorirea țărilor noastre, și pentru pace în lumea întreagă.

In timpul războiului de eliberare a patriei, pe care poporul coreean l-a dus pentru libertatea și independența țării sale, împotriva agresiunii imperialiștilor, poporul romîn i-a acordat un mare sprijin material și moral. Nu odată el a trimis poporului coreean delegații populare cu numeroase daruri. El a trimis de asemenea o brigadă sanitară a Crucii Roșii, formată din cei mai buni fii și fiice ale sale, dîndu-ne în felul acesta un mare ajutor în opera de ocrotire a sănătății poporului.

Imediat după încheierea armistițiului din Coreea, care a reprezentat o victorie nu numai pentru popoarele coreene și chinez, ci și pentru întregul lagăr al păcii, în frunte cu Uniunea Sovietică, guvernul romîn a hotărît să acorde un ajutor gratuit poporului coreean în valoare totală de 65 milioane ruble, eșalonat pe trei ani (1953—1956) și să construiască fabrici de ciment, de aspirină, de cărămizi și țigle, necesare pentru grabnica vindecare a rănilor pricinuite de război, fabrici a căror construcție se desfășoară acum din plin.

In același timp, guvernul romîn ne-a trimis cei mai buni specialiști, dîndu-ne în felul acesta și un ajutor tehnic. Un asemenea sprijin sincer ca cel pe care poporul romîn l-a dat poporului coreean, care sub conducerea Partidului Muncii din Coreea luptă pentru unificarea patriei sale și pentru refacerea și dezvoltarea postbelică a economiei sale naționale, îl îndeamnă la noi victorii și rămîne pentru totdeauna în inimile poporului coreean.

Colaborarea prietenească dintre popoarele coreene și romîn se lărgește și în domeniul cultural. La 12 mai anul trecut a fost încheiat la Phenian primul acord cu privire la colaborarea culturală dintre Coreea și Romînia. Popoarele noastre au făcut cunoștință cu cultura și arta care înfloresc în țările noastre, ceea ce a adîncit înțelegerea reciprocă și a întărit legăturile de prietenie. Au avut loc de asemenea schimburi de diferite delegații culturale.

Poporul coreean, răspunzînd chemării celui de-al 3-lea Congres al Partidului Muncii din Coreea, s-a ridicat la luptă pentru unificarea pașnică a patriei sale și pentru îndeplinirea înainte de termen a planului trienal de refacere postbelică a economiei naționale, plan care are drept obiectiv construirea bazei materiale necesare pentru îndeplinirea cu succes a primului plan cincinal și pentru construirea bazelor socialismului în țara noastră.

De asemenea, poporul coreean a trecut la aplicarea în practică a declarației celui de-al 3-lea Congres al partidului, care trasează un plan concret pentru unificarea pașnică a patriei. In ultimul timp, forțele imperialiste, încălcînd normele dreptului internațional, au interzis în mod unilateral comisiei neutre de supraveghere a armistițiului, care joacă un rol de seamă în consolidarea armistițiului din Coreea, să-și îndeplinească misiunea legală în Coreea de Sud.

Cu toate acestea, intențiile lor perfide vor eșua fără doar și poate, și lupta noastră sfîntă pentru unificarea pașnică a patriei, sprijinită de iubitorii de pace din întreaga lume, va fi în cele din urmă încununată de succes.

Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene, și poporul coreean sînt ferm convinși că consolidarea și dezvoltarea relațiilor de colaborare frățească dintre țările democrației și socialismului, ca și extinderea relațiilor de prietenie cu alte țări care sprijină cele cinci principii ale coexistenței pașnice, reprezintă chezășia victoriei pentru care luptă din toate puterile.

Poporul coreean se bucură de strălucitele succese obținute de poporul romîn, ca și de propriile sale succese. El vede în poporul romîn o verigă sigură a lagărului socialist, progresînd cu succes pe calea transformării socialiste a țării.

Prietenia și solidaritatea dintre popoarele noastre întărește forța lagărului păcii și reprezintă o chezășie pentru realizarea țelurilor noastre comune.

Sînt convins că vizita delegației guvernamentale a R.P.D. Coreene în Romînia va întări și mai mult legăturile indestructibile de frățească prietenie care unesc popoarele coreean și romîn, și va aduce o nouă contribuție la cauza unității lagărului socialist și asigurării păcii și securității în lumea întreagă.

In încheiere, folosindu-mă de acest prilej, doresc sincer întregului popor romîn frate noi succese în lupta sa patriotică pentru construirea socialismului în țara sa.

„Eu am făcut experiență"

E dimineață. Soarele își arată chipul, făcînd să se ridice aburi din pămîntul umed, după ploaia din ajun.

Bărbatul, în vîrstă de vreo 35 de ani, înalt, bine făcut, care s-a prezentat cu căruța în fața magaziei pentru distribuirea îngrășămintelor chimice, e țăranul muncitor Ion Moise, din satul Silaghiu, raionul Lugoj. A pregătit sacii și a intrat în magazie. Mai erau și alți țărani acolo: cîntăreau, plăteau și plecau grăbiți. A așteptat pînă i-a venit rîndul, apoi a spus tare și rar:

— Mie să-mi dați 600 de kg.!

Gestionarul a făcut ochii mari și l-a întrebat mirat:

— Cum de iei așa de mult, cînd fiecare a luat doar cîte 100-200 kg. pentru experiență?

— Eu am făcut experiență și mi-a reușit. De cu toamnă am împrăștiat îngrășăminte pe 1 ha. de grîu; acum e mare pînă la genunchi, pe cînd al vecinilor nu e decît de două palme.

Apoi a încheiat: „Sper că în anul acesta o să-mi dea 1800—2000 kg. boabe". Mai mult n-a mai spus, a plătit, a luat sacii plini și a plecat.

In după amiaza acelei zile, Ion Moise a mai împrăștiat îngrășăminte pe alte 2 ha. de grîu, iar restul l-a împrăștiat pe terenul însămînțat cu ovăz.

Urmînd exemplul țăranului muncitor Ion Moise au mai împrăștiat îngrășăminte chimice pe semănături și țăranii muncitori Ioan Drăgan, Ioan Chiriță și mulți alții.

Corespondent
I. ROTARIU

In întîmpinarea recoltărilor

SUCEAVA (de la corespondentul nostru).

La gospodăria de stat Ițcani, a început munca de întreținere a culturilor. Pînă acum s-au plivit cele 670 hectare grîu de toamnă, s-a efectuat prima prașilă la sfecla de zahăr și furajeră și a început prașila a II-a. Paralel cu muncile de întreținere a culturilor se fac și pregătirile pentru campania de vară. La secția mecanică a gospodăriei s-au reparat: auto-cositoarea, trei din cele cinci cositoare mecanice și alte mașini agricole. In munca de pregătire a campaniei agricole de vară s-a dat dovadă de multă inițiativă. Vasile Strungaru, șeful brigăzii de tractoare, a organizat un atelier mobil la secția Liteni, pentru revizuirea tractoarelor celor două brigăzi. In munca de reparare a mașinilor agricole s-au evidențiat utemiștii: Mihai Găitan, Sava Popescu, Ștefan Zamfirache și alții.

Primii brigadieri pe șantierul stadionului

BACAU (de la corespondentul nostru). — Utemiștii Vasile Dedu, Vasile Dricache și Petre Nancă îți spun cu mîndrie:

— Noi trei am fost primii brigadieri pe șantierul stadionului. Cîteva zile nu a mai venit nici un brigadier după sosirea noastră. Se vede treaba că ne cam grăbiserăm.

Conducerea șantierului i-a îmbrăcat pe tinerii brigadieri cu salopete noi, bonete, mă rog, cu toate cele necesare.

— Așa mai merge. Acum zic și eu că sîntem constructori pe șantier — spuse Dedu celorlalți în timp ce își aranja boneta. Curînd însă de la sosirea lor, pe șantier au venit alte grupuri de brigadieri. Și știți doar cum e pe șantier: prietenia se leagă repede.

Utemiștii Constantin Cojoc, Ion Vascuță sînt artiști amatori de frunte. Anul trecut ei au mers cu brigada artistică de agitație la București unde au cîștigat premiul I pe țară.

Acum ei sînt brigadieri și s-au și apucat de treabă cu hărnicie. Din primele zile de muncă brigadierii au reușit să aibă o depășire de plan de 20 la sută.

Pînă la 23 August brigadierii au hotărît să termine stadionul. Timpul este scurt și constructorii au mult de lucru. Insă zi de zi numărul brigadierilor crește. Deocamdată ei lucrează la terasament. In curînd vor trece la turnarea betonului la fundații, la confecționarea prefabricatelor, la montarea elementelor prefabricate etc.

In școala de calificare, ce urmează să se deschidă, o parte dintre brigadieri vor avea posibilitatea să se califice în meseria de zidari, fierari-betoniști, dulgheri etc. Acest stadion al tineretului va fi o adevărată mîndrie pentru orașul Bacău. El va avea o capacitate de 12.000 locuri. Sub tribuna a II-a vor fi amenajate vestiarele, bufetul, camere pentru arbitri etc. Stadionul va fi de asemenea înzestrat cu stație de radio amplificare, cabine telefonice pentru transmiterea meciurilor sportive și altele.

Noua fabrică de zahăr din Livezi

Pe șantierul fabricii de zahăr din Livezi — șantier regional al tineretului — tinerii muncesc plini de însuflețire. Cu cîteva săptămîni în urmă, a luat ființă prima brigadă de tineret condusă de Traian Mazilu. In aceste zile, din întreaga regiune Craiova vin mereu zeci și zeci de tineri, dornici să contribuie la punerea în funcțiune, înainte de termen a noii fabrici de zahăr. Printre primii sosiți se află tinerii Ion Predatu, Ion Badea, Maria Luteș, cărora li se alătură numeroși tineri din raioanele Filiași, Calafat, Craiova. Invățînd din experiența unor brigadieri încercați cum sînt Dumitru Predincea, Catinca Oprea, Grigore Decebal, Gheorghe Boltașu, care au mai lucrat pe șantierele din Cerna-Jiu și Hunedoara, ei reușesc să depășească zilnic norma cu 15—80 la sută. Pentru rodnica activitate depusă, tinerii brigadieri Ion Ionașcu, Maria Filip și Niculina Petre au fost de curînd evidențiați.

(Agerpres)

Ca la toate celelalte institute superioare de învăţămînt, şi la Institutul politehnic din Cluj examenele sînt în plină desfăşurare. Pe coridoare, în biblioteci şi în sălile de examen domneşte o vie activitate. Peste tot se observă interesul şi voinţa cu care studenţii se prezintă la examenele din această sesiune. Cu toţii vor să obţină rezultate cît mai bune, fiecare ar vrea ca în indexul său să aibă numai „foarte bine".

În fotografie: un aspect de la examenul „organe de maşini". Studenţii grupei 104 din anul III al facultăţii de mecanică dau examen sub supravegherea profesorului universitar Alexandru Chişu. Mulţi studenţi din această grupă au luat calificativul de „foarte bine". Printre ei sînt şi Gheorghe Matei, Zeno Spirchez, Robert Schecter, Grigore Abrudan, Nicolae Costin, Alexandru Mihăilă şi alţii.

Foto: I. MICLEA

Activitatea tinerilor scriitori clujeni în discuţia biroului regional U.T.M.

Tinerii scriitori clujeni — prin contactul lor cu masele de cititori, prin creaţiile lor valoroase — pot aduce o contribuţie preţioasă în munca de educaţie comunistă a tineretului nostru. Iată de ce a fost cu totul firesc şi necesar ca Biroul Comitetului regional U.T.M.-Cluj, pentru a da un nou impuls muncii organizaţiei de bază U.T.M. de la Filiala Uniunii Scriitorilor din Cluj, să analizeze recent activitatea acestei organizaţii.

Şedinţa a fost bine pregătită. Participanţii — membri ai Biroului Comitetului regional şi invitaţi — au luat din timp cunoştinţă cu o mare parte din lucrările tinerilor scriitori clujeni. Iar în şedinţă, biroul organizaţiei de bază U.T.M. de la Filială a prezentat un raport de activitate. La rîndul ei, Secţia de propagandă a Comitetului regional U.T.M. a prezentat un coraport. Ambele documente, precum şi discuţiile purtate pe marginea lor au reliefat unele rezultate ale muncii organizaţiei U.T.M. Este, de pildă, concludent faptul că — cu sprijinul Comitetului regional U.T.M. — tinerii scriitori clujeni au avut un larg şi permanent contact cu cititorii. Ei au contribuit la organizarea unor acţiuni cultural-educative în rîndul tinerilor, la popularizarea concursului permanent pentru citirea literaturii de către tineret „Iubiţi cartea". Tinerii scriitori ca Aurel Rău, Miko Ervin, Dumitru Radu Popescu şi alţii s-au întîlnit cu cititorii minieri de la Şorecani, cu ţăranii muncitori din Sărmaş, Luduş etc.

Asigurarea unei asemenea legături trainice a tinerilor scriitori clujeni cu masele de cititori este aspectul cel mai pozitiv al activităţii organizaţiei U.T.M. de la Filiala Uniunii Scriitorilor. În acelaşi timp, organizaţia U.T.M. şi-a asumat sarcini ca: analizarea muncii de creaţie a membrilor organizaţiei, patronarea cenaclului „Maxim Gorki" din Cluj, organizarea unor şezători literare în şcolile profesionale unde nu se predă literatura etc. În ce măsură au fost însă rezolvate aceste sarcini? Într-adevăr, o parte dintre tinerii scriitori, atît romîni cît şi maghiari, publică în paginile revistelor literare clujene „Steaua" şi „Utunk", precum şi în alte reviste, poezii, articole de critică literară, schiţe, reportaje etc. Aceştia sînt îndeosebi Aurel Rău, Erdély Lajos, Leonida Neamţu, Kereszteşi Evă, Varso Ilona, Szabo Gyula şi alţii. În prezent, Huszár Sándor şi Panek Zoltán pregătesc pentru tipar cîte un volum de nuvele, iar Tamás Maria un volum de poezii. Din păcate — aşa cum a subliniat la discuţii tovarăşul Nagy Istvan, preşedintele Filialei Uniunii Scriitorilor, membru corespondent al Academiei R.P.R — puţine dintre aceste lucrări oglindesc viaţa tineretului nostru, şi în special a tineretului muncitoresc. Cauza? Nu e greu de găsit. Muncitorii, faptele lor, viaţa şi problemele care-i preocupă, nu sînt prea bine cunoscute de către tinerii scriitori clujeni.

După cum a reieşit din şedinţă, îndrumarea în acest sens a creaţiei tinerilor scriitori de către biroul organizaţiei de bază se face slab, fără eficienţă. Biroul organizaţiei afirmă chiar în referatul prezentat că nu poate face aprecierea asupra activităţii creatoare a membrilor organizaţiei, deoarece „această sarcină aparţine criticii literare". Iată deci o insuficientă înţelegere a rolului pe care organizaţia U.T.M. îl poate avea în creşterea şi îndrumarea tinerilor scriitori. Organizaţiei U.T.M., biroului său nu le poate fi indiferent ce şi cum publică tinerii scriitori, dacă lucrările lor se axează pe sarcinile centrale puse de partid în faţa literaturii noastre.

Participanţii la discuţii au arătat că organizaţia U.T.M. poate şi trebuie să contribuie la formarea multilaterală a tinerilor scriitori, să îndrumeze creaţia lor literară ajutîndu-i să cunoască realităţile vieţii noastre şi să scrie despre ele de pe poziţiile ideologiei socialiste.

Mult discutată în şedinţă a fost şi problema cenaclului literar „Maxim Gorki". Acest cenaclu are o istorie bogată. De aici s-au ridicat majoritatea tinerilor scriitori clujeni. În prezent, numai secţia maghiară cultivă tradiţiile cenaclului. Începătorii în ale literaturii frecventează regulat şi în număr mare şedinţele cenaclului. În ultimul timp — a reieşit în şedinţă — în comparaţie cu secţia maghiară, activitatea secţiei romîne e mult slăbită. Şedinţele sînt lipsite de o conducere competentă care să poată ajuta eficient formarea literară a tinerelor talente. Scriitorii, redactorii revistelor clujene — în special cei de la „Steaua" — trec din păcate foarte rar pe la cenaclu. Lipsa de îndrumare a tinerilor începători se datoreşte în acelaşi timp şi slăbiciunilor conducerii Filialei şi conducerilor redacţiilor revistelor literare clujene. În paginile revistei „Steaua" a devenit o raritate publicarea creaţiilor izbutite ale tinerilor atraşi la primele încercări literare, în vreme ce — aşa cum pe drept cuvînt s-a arătat în presa literară — sînt încă publicate materiale (note, comentarii) de o valoare discutabilă. Este şi aici o explicaţie a faptului că numărul participanţilor la şedinţele cenaclului — secţia romînă — e mic în comparaţie cu anii din urmă.

Biroul organizaţiei de bază U.T.M., deşi a cunoscut această stare de lucruri n-a întreprins nimic pentru îndreptarea ei, n-a cerut sprijin organizaţiei de partid şi nici conducerii Filialei. Iar comitetul orăşenesc U.T.M. a manifestat deseori o slabă preocupare pentru îndrumarea acestei organizaţii.

În cadrul discuţiilor, participanţii au făcut numeroase şi valoroase propuneri menite să ducă la îmbunătăţirea activităţii organizaţiei U.T.M. de la Filiala Uniunii Scriitorilor. Aşa, de pildă, s-a propus ca în cinstea Congresului U.T.M., membrii organizaţiei U.T.M. a Filialei să viziteze mai sistematic uzine, gospodării colective, sate, şantierele tineretului şi să scrie despre ceea ce e esenţial în viaţa tinerilor pe care-i întîlnesc, iar în colaborare cu redactorii paginilor de tineret de la ziarele locale „Făclia" şi „Igazság" să-şi dea aportul la publicarea unor pagini speciale despre viaţa şi munca tineretului din regiune.

S-au mai făcut şi alte propuneri pentru îmbunătăţirea activităţii cenaclului şi a muncii de educaţie comunistă a tinerilor scriitori.

Discutarea activităţii organizaţiei de bază U.T.M de la Filiala Uniunii Scriitorilor de către Biroul Comitetului regional U.T.M. este incontestabil un lucru pozitiv şi merită să fie continuat. Această şedinţă ar fi constituit însă un ajutor şi mai eficace pentru organizaţia U.T.M. a Filialei dacă discuţiile ar fi adîncit mai mult şi mai concret problemele legate de viaţa tinerilor scriitori, dacă s-ar fi discutat mai analitic operele tinerilor scriitori, măsura în care ele oglindesc veridic viaţa. Asemenea discuţii au fost din păcate puţine, iar majoritatea celor spuse au fost generalităţi, repetîndu-se cele arătate în raport şi coraport.

Şedinţa Biroului Comitetului regional U.T.M.-Cluj a fost în general fructuoasă, iar roadele ei vor depinde de chipul în care biroul organizaţiei de bază U.T.M., sprijinit de Comitetul regional U.T.M., va munci de aci înainte pentru a ridica nivelul activităţii tinerilor scriitori clujeni.

MARIN OPREA
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Cluj

Condiţiile de admitere
în şcolile profesionale de ucenici, şcolile tehnice şi şcolile tehnice de maiştri în anul şcolar 1956-1957

(Urmare din nr. 2211)

II. Pentru şcolile tehnice

În şcolile tehnice cu durata de şcolarizare de 1-2 ani, care pregătesc muncitori calificaţi în meserii care cer un nivel mai înalt de cultură generală, precum şi în cele care pregătesc personal tehnic (ca normator, desenator tehnic etc.), se primesc absolvenţi ai şcolilor de 10 ani, în vîrstă de 17-25 ani.

Primirea elevilor în aceste şcoli se face fără concurs de admitere, în urma unei vizite medicale care condiţionează admiterea în şcoală, în limita sarcinilor de şcolarizare şi în ordinea mediilor obţinute la examenul de maturitate.

Înscrierile în şcolile tehnice se fac între 1 august—12 septembrie 1956 la sediul fiecărei şcoli, în baza unei cereri însoţite de următoarele acte:

— certificatul de naştere (copie legalizată);

— diploma de maturitate (în original);

— certificatul de sănătate cu rezultatele analizei sîngelui şi al radioscopiei pulmonare;

— dovada situaţiei militare pentru candidaţii trecuţi de 20 ani;

— declaraţia tip din care să rezulte starea materială a candidatului (a părinţilor sau a susţinătorilor legali).

În cererea de înscriere candidatul va arăta ce specialitate doreşte să urmeze.

La meseriile sau specialităţile unde se cer însuşiri deosebite (artă decorativă, desenatori etc.), candidaţii vor da o probă de verificarea aptitudinilor în conformitate cu specificul de muncă respectiv şi vor fi admişi pe baza rezultatelor obţinute.

2. La şcolile tehnice cu caracter economic şi social cultural cu durata de şcolarizare de 2-4 ani, se primesc absolvenţi ai şcolilor de 7 ani, în vîrstă de 14-16 ani, pe baza unui concurs de admitere, în ordinea rezultatelor obţinute la acest concurs şi în limita locurilor planificate.

Înscrierile la concursul de admitere se fac între 10 iulie-24 august 1956, la sediul fiecărei şcoli, printr-o cerere însoţită de următoarele acte:

— certificatul de naştere (copie legalizată);

— certificatul de studii;

— certificatul de sănătate în care se va specifica rezultatul analizei sîngelui şi al radioscopiei pulmonare;

— declaraţia tip din care să rezulte starea materială a părinţilor sau a susţinătorilor legali.

Concursul de admitere se va ţine între 25-31 august 1956 şi va consta din următoarele probe:

— limba romînă (gramatica din programa claselor V-VII, analiză literară din programa clasei a VII-a), scris şi oral;

— matematica (aritmetică, algebră, geometrie, după programa claselor V-VII), scris şi oral;

— o probă de verificarea aptitudinilor (unde este cazul).

Pentru şcolile de muzică, proba de matematici va fi înlocuită cu o probă orală de istorie, din materia claselor V-VII.

3. La şcolile speciale de artă organizate de Ministerul Culturii, se primesc elevi începînd cu etatea de 7 ani, pe baza unei cereri din partea părinţilor sau a susţinătorilor legali.

Admiterea în aceste şcoli se face pe baza vizitei medicale şi a unei probe de verificarea aptitudinilor.

Vizita medicală şi proba de verificare a aptitudinilor se vor ţine în perioada 10-25 august 1956.

III. Pentru şcolile tehnice de maiştri

Admiterea în anul I se face pe baza recomandării întreprinderii sau instituţiei de unde provin candidaţii, după trecerea concursului de admitere, în ordinea rezultatelor obţinute la acest examen şi în limita locurilor planificate.

La examenul de admitere, se primesc în primul rînd candidaţii din marile întreprinderi cu nivel tehnic ridicat, dintre muncitorii cei mai calificaţi, absolvenţi ai şcolilor profesionale, absolvenţi ai gimnaziilor industriale, absolvenţi ai şcolilor inferioare de arte şi meserii şi absolvenţi ai şcolilor inferioare şi practice de agricultură, cu practică în meserie de cel puţin 2—3 ani (2 ani pentru sectoarele agricol, minier, construcţii şi 3 ani pentru celelalte sectoare de activitate economică), fără a depăşi vîrsta de 35 ani.

Pentru agricultură se primesc candidaţi în primul rînd dintre muncitorii unităţilor agricole din regiunea unde se află şcoala.

Absolvenţii şcolilor profesionale de ucenici care au obţinut nota 5 la instruirea practică şi la toate obiectele de pregătire teoretică, atît la sfîrşitul fiecărui an de şcolarizare, cît şi la examenul de absolvire, vor fi primiţi în primele locuri la şcolile tehnice de maiştri, fără examen de admitere, numai după stagiul legal de 2—3 ani de activitate în meseria respectivă.

Înscrierile la concursul de admitere se fac între 10 iulie—10 august 1956 la sediul fiecărei şcoli, sau la centrele fixate de ministerul, instituţia sau organizaţia centrală tutelară, în baza unei cereri însoţită de următoarele acte:

— certificatul de naştere (copie legalizată);

— certificatul de studii;

— certificatul de sănătate eliberat de dispensar, spital sau policlinică, în care să se specifice rezultatul analizei sîngelui şi al radioscopiei pulmonare;

— declaraţia tip din care să reiasă starea materială a candidatului;

— adeverinţa de practică în meserie, eliberată de întreprinderea unde lucrează;

— recomandarea întreprinderii sau instituţiei unde lucrează;

— dovada situaţiei militare în cazul că depăşeşte vîrsta de 20 ani.

Concursul de admitere se va ţine în zilele de 13—22 august 1956 şi constă din următoarele probe:

a) matematica (aritmetică, geometrie, algebră şi trigonometrie, după programa şcolilor profesionale) scris şi oral;

b) tehnologia profesională (după programa şcolilor profesionale), oral;

c) desen tehnic — lucrare grafică (după programa şcolilor profesionale).

La şcolile de maiştri: agricole, zooveterinare şi silvice (cu excepţia celor de mecanizarea agriculturii), proba de matematică va fi înlocuită printr-o probă orală de ştiinţele naturale, după programa şcolilor profesionale respective.

IV. Pentru cursurile serale şi fără frecvenţă

La şcolile tehnice şi la şcolile tehnice de maiştri, unde funcţionează cursuri serale şi cursuri fără frecvenţă, admiterea se face în aceleaşi condiţii şi la aceleaşi date ca la cursurile de zi.

La cursurile serale şi fără frecvenţă de la şcolile tehnice de maiştri, se pot înscrie cadrele tehnice care ocupau funcţia de maistru la apariţia Hotărîrii nr. 91 din 1955 şi sînt menţinuţi în această funcţie, dar nu au studiile şi pregătirea corespunzătoare. De asemenea, se pot înscrie şi cadrele tehnice care ocupau funcţia de maistru la apariţia Hotărîrii nr. 91 din 1955, dar au fost promovaţi în munci de răspundere în aparatul de stat, de partid sau sindical, şi au profesia de bază maistru de producţie.

★

La înscrierea în şcolile profesionale de ucenici, tehnice şi tehnice de maiştri, elevii vor încheia angajamente cu şcoala sau întreprinderea şi instituţia pe lîngă care funcţionează şcoala potrivit art. 22 din Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. nr. 91 din 1955. Angajamentele vor fi încheiate direct de către elevi, dacă au împlinit vîrsta de 16 ani şi de părinţii sau susţinătorii lor legali dacă au vîrsta sub 16 ani.

Informaţii privind specialităţile şi meseriile cuprinse în profilul şcolilor profesionale, tehnice şi tehnice de maiştri, se pot obţine de la şcolile respective şi secţiile de învăţămînt ale sfaturilor populare regionale şi raionale.

Corespondenţii ne scriu

★ ★

Film în grădina de vară

Este foarte plăcut ca, după orele de muncă, seara să mergi la un film în aer liber. Gîndindu-se la acest lucru, tinerii de pe şantierul II Buftea au hotărît, într-o adunare generală, ca în cinstea celui de al II-lea Congres al U.T.M. să renoveze grădina de vară. Şi iată că hotărîrii îi urmează faptele. Harnicii tineri au pornit la lucru chiar de a doua zi. Cu două ore înainte de începerea lucrului, au venit la grădină echipe de tîmplari, săpători, zidari. Fiecare a ajutat după posibilităţile lui: tîmplarii au reparat ecranul şi băncile, săpătorii au nivelat pămîntul în aşa fel încît partea din spate a grădinii să fie mai ridicată cu 1,50 m. de cît cea din faţă. Apoi, au aşternut un strat de pietriş. Zidarii au reparat cabina pentru aparatul de proiecţie. Timp de o săptămînă tinerii au muncit cu însufleţire pentru grădina lor. S-au evidenţiat în mod deosebit Ion Zamfir, Marin Mitiţelu, Florica Gîdea şi alţii.

Dacă mergi astăzi pe aleea de nuci, nu se poate să nu observi grădina de vară. Zilele trecute a rulat primul film în aer liber, la care au participat — cum era şi firesc — mulţi tineri.

Această frumoasă iniţiativă a fost apreciată şi de conducerea şantierului care a organizat, cu acest prilej, o reuniune tovărăşească în cinstea tinerilor care şi-au adus aportul la amenajarea grădinii.

Corespondent
COSTEL GRECU

Şoseaua este reparată

Nu departe de sfatul popular al comunei Deleni, raionul Vaslui, se află un magazin universal. Şoseaua dintre ele nu era pietruită, şi din această pricină, locuitorii satului Delenii de Jos întîmpinau mari neajunsuri din pricina noroiului care exista mai tot timpul pe şosea. Pentru a se înlătura această neplăcere, organizaţia de partid, împreună cu sfatul popular au hotărît să pietruiască această şosea prin muncă voluntară. La apelul făcut în comună pentru sprijinirea acestei acţiuni, au răspuns cu multă bucurie şi tinerii, în fruntea cărora au fost utemiştii din sat. Utemişti ca Gheorghe Popică, Dumitru Spiridon, Gheorghe Berghiu, Vasile Vulpe şi alţii au muncit efectiv la dezvelirea carierei de piatră, la scoaterea pietrei, la transportul nisipului şi la împrăştierea lor pe şosea.

Corespondent
VICTOR VASILIU

Foileton

Un faraon... „Prieten al cărţii"

Se zice că în urmă cu cîteva mii de ani un faraon, vrînd să arate invitaţilor săi la un ospăţ cît este de învăţat, le-a prezentat o bibliotecă originală. Cînd unul dintre invitaţi îi punea o întrebare despre opera vreunui scriitor mai vechi sau contemporan, faraonul bătea de două ori din palme şi dintr-o firidă construită în perete, ca din rafturile unei biblioteci, apărea un sclav care povestea mesenilor toate faptele şi întîmplările din opera cerută. Pentru fiecare operă, din altă firidă apărea cîte un sclav care ştia pe dinafară toate cîte erau scrise. În felul acesta faraonul trecea în faţa oaspeţilor drept o minte tare luminată.

Iată că o întîmplare petrecută nu de mult la Iaşi, ce aminteşte de acest faraon, pare-se a demonstra că în definitiv şi un activist U.T.M. poate fi în materie de literatură tot atît de inventiv ca un faraon.

Întreaga poveste a pornit de la concursul pentru citirea literaturii „Iubiţi cartea". Singur în biroul său, cu părul răvăşit, tov. Pintilie, instructor al Comitetului orăşenesc U.T.M. Iaşi, priveşte nedumerit o bibliotecă întreagă împrăştiată pe mese. Răsfoieşte lista cărţilor „obligatorii" şi „la alegere" din cadrul concursului, reciteşte regulamentul, îşi aruncă din nou ochii la maldărele de cărţi şi dă din umeri, semn că nu se poate şti ce scrie în atîtea cărţi. Obosit de atîtea frămîntări, toate cărţile încep să i se învîrtească în cap.

— Nu, oricum, sînt prea multe să le pot citi. Şi mai e şi chestia cu comisia la care te prezinţi. Poţi să ştii ce te întreabă? Te pomeneşti că o singură carte, cine ştie cum ţi-a scăpat de n-ai citit-o şi tocmai despre aia se discută. Trebuie să găsesc ceva mai uşor şi fără riscuri.

Evidenţiindu-şi talentul său de bun organizator, atît de apreciat la comitetul orăşenesc, tov. Pintilie analizează soluţii după soluţii care mai de care mai năstruşnice.

Din febrilele îndeletniciri îl deranjă tov. Dropu, secretar cu probleme de propagandă la comitetul orăşenesc U.T.M.

— Tov. Pintilie, ajută-mă frate cu concursul ăsta „Iubiţi cartea" să găsesc o soluţie.

— Cum, şi dumneata cauţi o soluţie? — îl întrebă uimit instructorul. Păi şi eu... ştiţi de azi dimineaţă tot caut...

— Uite, trebuie să mă împart în două — îi spuse tov. Dropu fără a lua seama la ce îi spunea tov. Pintilie. Am de mers urgent la o şedinţă convocată acum şi am şi de complectat brevetele pentru decernarea primelor insigne de „Prieten al cărţii" la festivitatea de după amiază. Ţi-aş fi recunoscător dacă ai complecta dumneata brevetele şi mi le-ai aduce la biblioteca centrală.

— Se poate să nu te ajut tov. Dropu! mai ales că... şi pe mine m-a frămîntat toată dimineaţa cum să vă ajut cu concursul — îl apucă brusc un acces de serviabilitate pe instructor.

Sala bibliotecii centrale a oraşului cunoaşte freamătul sărbătorilor tinereşti. Doar tovarăşul Dropu se uită îngrijorat la ceas de teamă să nu întîrzie Pintilie cu brevetele. Cînd îl văzu venind, parcă i se luă o piatră de pe inimă.

— Sînt toate, măi? Să nu lipsească vreunul, că nu mai am timp să verific.

— Dacă vreţi să verificaţi numai pentru asta, n-are rost îi răspunse Pintilie.

Şi peste cîteva clipe, în aplauzele celor prezenţi, iubitorii literaturii chemaţi pe podium primeau răsplata dragostei lor pentru cărţi.

— „Pintilie Vasile" strigă tov. Dropu şi nu mică îi fu surprinderea cînd din primul rînd de bănci îl văzu ridicîndu-se pe instructor. Credea totuşi că este vorba de o asemănare de nume, că doar nu-şi amintea ca Pintilie să se fi înscris în concurs şi să se fi prezentat la comisie. Dar citi „instructor al comitetului orăşenesc U.T.M.". Sala aplauda pe noul „prieten al cărţii", aşa că tovarăşului Dropu nu-i mai rămase decît să-i întindă brevetul, să-i prindă insigna în piept şi să-l felicite. E drept că cei din sală nu prea auzeau ce-i spune tov. Dropu lui Pintilie cînd îi strîngea mîna, dar îi vedeau încruntaţi pe amîndoi de parcă îşi arătau lipsurile.

După aplauze, tov. Pintilie, emoţionat probabil de acest important eveniment din viaţa lui, ţinu celor prezenţi o cuvîntare: „Tovarăşi, ziua din viaţă în care nu ai citit o carte este o zi pierdută"!...

A doua zi, tov. Pintilie porni în instructaj prin fabrici.

— Măi, tovarăşi, aici la voi stăm cam prost cu concursul „Iubiţi Cartea".

„Faraonul" se lăuda...

ŞT. CHIRIŢĂ

Expoziţia „R.P.R. pe drumul construirii socialismului"

Am mai văzut la o expoziţie sculptura ce reprezintă un muncitor îngîndurat sprijinindu-şi bărbia în mînă — lucrarea cunoscutului artist A. Szobotka, intitulată „Se naşte o idee". Maestrul nu se va supăra dacă voi spune că statuia în strălucirea-i albă, străjuind simbolic Expoziţia „Republica Populară Romînă pe drumul construirii socialismului", aşezată în mijlocul acelor nenumărate maşini, machete, fotografii de fruntaşi şi cifre înscrise pe panouri, mi s-a părut mult mai copleşitoare în frumuseţea ei.

„Se naşte o idee"... S-au născut mii şi mii de idei, în frunţi sprijinite în mîini, s-a muncit cu ardoare şi trudă pentru ca azi

Imaginea vieţii noastre

să putem prezenta realizările redate în expoziţie.

Nu m-a surprins de loc uimirea vizitatorilor care întrebau mai la tot pasul: „Sînt făcute de noi?" Iar ghizii dau de nenumărate ori acelaşi răspuns: „Tot ce e în expoziţie e făcut la noi în ţară".

Pentru un om care bate oraşele şi satele ţării, să zicem pentru un reporter, expoziţia impresionează prin faptul că el s-a mai întîlnit cu maşinile, aparatele, obiectele expuse, a stat de vorbă cu creatorii lor, a cunoscut eşecurile şi bucuriile, a asistat ca martor ocular la chinurile facerii. Şi acum vede acest uriaş mozaic al ţării exprimat minunat în cîteva săli.

Iată aici unde începe expoziţia — cu fundamentul industriei, cea grea — panourile combinatului siderurgic Hunedoara. Printre altele am revăzut furnalul nr. 6, e drept nu ca la Hunedoara, ci în miniatură.

Cîndva i se săpa temelia de către brigadieri şi nu sînt mulţi ani de atunci. De atunci însă, la Hunedoara s-a mai ridicat către cer silueta masivă a unui alt furnal. Pare-se că n-a mai fost timp de machetă.

Şi aici e macheta unui excavator de 0,5 m.c. construit la uzinele „Progresul"-Brăila. E identică, însă la scară redusă, cu excavatorul pe care tinerii de la Progresul l-au creat din economii cînd au pornit cunoscuta lor acţiune.

Dar iată turbinele în miniatură ce se fac în „cetatea de foc". Aici sînt atît de mici! Adevăratele lor proporţii le poţi admira de sus, de pe podul aerian din Reşiţa, cînd le vezi în vagoane, ambalate în lăzi uriaşe, gata de plecare.

Aici, iată colţul uzinelor „23 August" din Bucureşti. Asta e macheta turbosuflantei A. K. 1.300. Parcă ieri am cerut realizatorilor ei, laureaţi ai Premiului de Stat, o declaraţie.

Pe o hartă uriaşă sînt însemnate cu lumini cele peste 100 de fabrici şi uzine noi, cele peste 200 de întreprinderi reconstruite, dezvoltate şi dotate cu utilaj modern. Luminile împînzesc ţara în cele patru vînturi.

Pe Haidu Iuliu l-am recunoscut imediat. De cîte ori veneam pe la el îl găseam cu alţi tineri. Dar unde e cutare sau cutare? — îl întrebam.

— Apoi ortace, ăia şi-au luat zborul de la mine, i-am calificat.

Mulţi şi-au mai luat zborul de la tine ortace Haidu în anii cincinalului. Tinerii ăştia cu care eşti pe panou, n-or fi şi ei acum şefi de brigadă?

Aici, o altă mîndrie a industriei noastre: utilaj petrolifer. Turboburul, sape cu 3 cornuri, pe care uzinele „1 Mai" Ploeşti le trimite şi în străinătate.

Sectorul chimic e bogat reprezentat prin obiectele de vinilin, roţi uriaşe de cauciuc, medicamente, pietre de polizor de la „Carbochim" Cluj. Industria chimică abia acum îşi croieşte tumultuos drumul ei de viitor în ţara noastră. Un panou reprezintă sugestiv marile foloase ale petrochimiei.

Ţara „eminamente agrară" acum cîţiva ani a reuşit să creeze o industrie înfloritoare de maşini. Acesta este un fapt istoric pe care expoziţia îl subliniază cu tărie.

Ceea ce urmează confirmă adevărul acestor rînduri. Uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" au produs 5 tipuri de tractoare — I.A.R. 22 şi 23, S.R.T., K.D. 35, K.D.P. şi U.T.O.S.-2. „Steagul Roşu" Oraşul Stalin: autocamioane; fabrica de rulmenţi Bîrlad: rulmenţi; Uzinele „Mao Ţze-dun": primele autobuse romîneşti; „Electroputere" Craiova: tramvaie moderne.

Colţul electrificării ne impresionează prin macheta hidrocentralei din Moroeni, printr-un panou, străbătut cu stîlpi de înaltă tensiune pe care scrie: „Puterea instalată în primul cincinal reprezintă 75 la sută din totalul puterii instalată de burghezie în 70 de ani".

Coborînd scara helicoidală, ni se înfăţişează realizări ale agriculturii noastre. Trei tractoare încremenite pe piedestale simbolizează mecanizarea agriculturii noastre. Fără această forţă, agricultura noastră ar fi rămas şi azi înapoiată. Mii de asemenea tractoare au fost puse la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare. Cu ajutorul lor, s-au obţinut rezultate care ne sînt arătate în continuare: soiuri renumite de grîu, porumb, orz, secară etc.

Diferite gospodării agricole colective şi G.A.S. expun realizările lor în lupta pentru obţinerea unor recolte bogate şi dezvoltarea şeptelului. Colectivizarea agriculturii noastre este redată în mod sugestiv. Amintim doar harta ţării, pe care un raion din sud e colorat în roşu. Sus sînt înscrise următoarele: „Raionul Negru Vodă, regiunea Constanţa, primul raion din ţară în care toate familiile de ţărani s-au unit în gospodării agricole colective şi întovărăşiri".

Despre viaţa nouă ce s-a înălţat în satele noastre vorbesc fotografiile ce reprezintă case de naşteri, cămine culturale, electrificarea şi radioficarea satelor, filmul unei nunţi din satul Rucăr.

În continuare sînt expuse bunuri de larg consum, produse ale industriei noastre alimentare, ale industriei textile, ţesături, stofe etc., obiecte ale industriei de pielărie, apoi aparate de uz casnic, maşini de călcat electrice, frigidere, aragaze, maşini de cusut, aspiratoare de praf, precum şi o serie de tipuri de aparate de radio.

Privind cele expuse, privind ansamblul expoziţiei, ne întărim convingerea că rezultatele de pînă acum sînt chezăşia obţinerii în viitor a noi succese. Avem toate condiţiile şi posibilităţile s-o facem.

Mulţi care am stat mai ieri în maghernite, putem recunoaşte la expoziţie machetele blocurilor pe care le locuim azi. Oraşul muncitoresc Hunedoara e un colţ impresionant, la fel ca şi cartierele Floreasca şi Griviţa Roşie din Capitală.

O fetiţă şi o bătrînă stau una lîngă alta şi învaţă. Această fotografie uriaşă e însoţită de următorul text: „În anii puterii populare a fost lichidat aproape complect analfabetismul".

Cu această fotografie începe colţul învăţămîntului, continuînd cu elevii şcolilor profesionale, medii, cu studenţii şi terminîndu-se cu savanţii.

Expoziţia e atotcuprinzătoare. Ea grăieşte despre dezvoltarea culturii fizice şi a sportului, despre cinematografie şi teatru, despre cărţi şi creatorii lor, literaţii noştri cunoscuţi, despre oamenii noştri de ştiinţă. Expoziţia se încheie cu prezentarea relaţiilor noastre cu străinătatea.

Expoziţia demonstrează clar dorinţa poporului nostru de a trăi în prietenie cu celelalte popoare, de a colabora cu toate ţările pe tărîm diplomatic, economic, cultural, sportiv.

O fotografie la care se opresc mulţi vizitatori este aceea care reprezintă înălţarea drapelului nostru la Organizaţia Naţiunilor Unite.

„Puternic prin dragostea, încrederea şi ataşamentul maselor populare, Partidul Muncitoresc Romîn conduce poporul nostru pe drumul construirii socialismului". Această lozincă străjuieşte doar prima sală a expoziţiei. Dar ea îi revine vizitatorului în minte în toate sălile, privind creaţiile noastre, rod al hărniciei şi priceperii oamenilor muncii conduşi de partid.

La ieşirea din expoziţie te întîmpină o carte mare — cartea de impresii. Am răsfoit-o curios. De obicei primele impresii la o expoziţie sînt înscrise de personalităţi invitate la inaugurare. Întîmplător aici prima însemnare e făcută de o pionieră. Ea sună aşa: „Cu ocazia zilei de 1 iunie, ziua internaţională a copilului, am vizitat această expoziţie. Mi-am dat seama de viitorul plin de lumină şi de bucurie care ne aşteaptă pe noi, copiii din R.P.R. Aceasta formează un imbold pentru munca şi învăţătura noastră.

Pioniera Colesniuc Elena".

Să încheiem aceste impresii de vizitator cu rîndurile micii cetăţene care vizitînd această expoziţie îşi vede „viitorul plin de lumină şi de bucurie".

ŞTEFAN HALMOŞ

Pentru vacanţa pionierilor

Într-o convorbire avută cu tov. Angela Botoc, secretara Comitetului regional U.T.M. Baia Mare, corespondentul nostru a primit următorul răspuns în legătură cu organizarea taberelor de vară pentru copii şi şcolari:

„Anul acesta se vor deschide în regiunea noastră 9 tabere centrale şi regionale la Baia Sprie, Coştui, Sighet, Vişeu, Ocna Şugatag, unde îşi vor petrece vacanţa peste 2500 pionieri şi şcolari. Împreună cu organele locale am luat toate măsurile ca taberele să funcţioneze în cele mai bune condiţiuni. În conducerea lor au fost numite numeroase cadre didactice şi instructori de pionieri.

Copiii vor organiza zilnic excursii şi vizite prin mine, unităţi forestiere şi agricole, plimbări la cele mai frumoase cabane turistice. Vor mai organiza cercuri literare, artistice, de ştiinţele naturii şi altele. Programele culturale vor fi îmbogăţite prin numeroase filme ce vor fi prezentate de caravanele cinematografice şi de variate programe artistice prezentate de formaţii din localităţile aflate în apropierea taberelor.

Alte mii de şcolari îşi vor petrece vacanţa în taberele de curte şi cluburile de pe lîngă fiecare şcoală. În comunele Bîrsana, Ocna Şugatag, Ardusat ca şi în toate satele regiunii se fac ultimele pregătiri pentru a găzdui în zilele de vară pe micii oaspeţi".

Muncitorii din porturile Galaţi şi Brăila ocupă un loc de cinste în istoria plină de lupte a mişcării muncitoreşti din ţara noastră.

In anii de la începutul primului război mondial prin porturile dunărene se scurgeau, după interesul capitaliştilor din ţară şi străinătate, într-un tempo tot mai febril, grînele, vitele, petrolul pentru 'ntreţinerea războiului european. Romînia încă nu fusese cuprinsă de vîlvătăile focului aprins de cercurile imperialiste. Dar în timp ce marile firme exportatoare se îmbogăţeau peste noapte, iar liota politicianistă trăia în ospeţe, frecîndu-şi satisfăcută mîinile în aşteptarea intrării Romîniei în război, specula cu alimentele creştea, mărfurile se doseau, şomajul lua proporţii.

In acelaşi timp însă, creştea şi mînia poporului. Ca şi în întreaga ţară muncitorii din Galaţi îşi strîngeau rîndurile, ieşind în stradă şi demonstrînd cu vigoare împotriva pregătirilor de război, împotriva înfometării populaţiei.

In ziua de 6 iunie 1916, peste cinci mii de muncitori din Galaţi se prezintă în delegaţie, la primărie, ca să ceară luarea unor măsuri energice împotriva speculanţilor. Dar primarul, un farmacist necinstit, avea el însuşi dosite vreo zece butoaie de untură de porc din care făcea vaselină pe care o vindea cu preţ de speculă...

Muncitorii au ales cîţiva reprezentanţi ca să prezinte în faţa edililor doleanţele populaţiei. Muncitorii au fost însă daţi afară.

In faţa unei asemenea atitudini, în şedinţa din 12 iunie de la sediul sindicatelor s-a hotărît să aibă loc o demonstraţie paşnică a muncitorilor din Galaţi împotriva uneltirilor de război şi a înfometării poporului muncitor. A doua zi de dimineaţă la Galaţi se vedea înşiruită, începînd de la sediul „Navigaţiei fluviale romîne" pînă la sediul sindicatelor, o coloană imensă de oameni.

40 ani de la demonstraţia muncitorilor gălăţeni din 13 iunie 1916

Zi de luptă...

Bătrînul muncitor Istrate Ionescu îşi aminteşte cum în dreptul străzii Constandache au fost întîmpinaţi de un cordon de poliţişti. Muncitorii însă, au rupt cordonul şi au pornit mai departe, cîntînd imnuri revoluţionare. In faţa palatului navigaţiei au fost opriţi de armată.

In fruntea coloanei mergeau neînfricaţi tovarăşii Spiridon Vrînceanu şi Pascal Zaharia. Cînd Spiridon Vrînceanu s-a adresat sublocotenentului Eliade cu cuvintele „Constituţia ne dă dreptul la întruniri şi manifestaţii, cerem pîine şi pace!" drept răspuns Eliade a scos revolverul şi a tras.

Spiridon Vrînceanu a căzut...

Acesta a fost semnalul atacului. Banditii s-au năpustit cu sete împotriva muncitorilor.

Soldaţii însă n-au tras în muncitori. Ei trăgeau în vînt. Acei care au executat ordinul criminal au fost poliţiştii şi agenţii de siguranţă. A fost un moment de groază cumplită. Goarnele sunau atacul, din depărtare venea cavaleria, femeile şi copiii strigau, răniţii gemeau. Au urmat arestări, schingiuiri, procese.

Impuşcarea celor nouă muncitori: Pascal Zaharia, Spiridon Vrînceanu, I. Ciobotaru, Toni Lăzărescu, Enache Sandu, State Rainea, Costică Sandu, Sterică Ionescu şi Gheorghe Ionescu a îndîrjit şi mai mult populaţia Galaţilor.

In duminica următoare a avut loc o demonstraţie la cimitir. Niciodată Galaţii n-au cunoscut o demonstraţie atît de mare, cu oameni înduraţi, dar dîrji. In fruntea coloanelor mergeau văduvele şi orfanii celor ucişi; la această demonstraţie au participat peste zece mii de muncitori şi delegaţi din toată ţara.

Vestea asasinatului în masă de la Galaţi s-a răspîndit ca fulgerul în întreaga ţară. Un val de proteste s-a ridicat împotriva înăbuşirii în sînge a paşnicelor demonstraţii muncitoreşti. In Capitală, la Ploeşti, Brăila şi în alte oraşe a avut loc o grevă generală de 24 de ore. La Bucureşti s-au ţinut mitinguri de stradă în cartierele Griviţa şi Dudeşti, ca şi în sala sindicatelor din str. Sf. Ionică. Moţiuni de solidarizare au votat muncitorii de la fabrica „Vulcan", „Wolf" ş.a. Din toate oraşele ţării, muncitorii au trimis telegrame de protest guvernului, cerînd demiterea prefectului din Galaţi şi aspra pedepsire a vinovaţilor.

Teroarea guvernamentală creştea, dar muncitorii nu s-au intimidat. „Lupta" din 17 iunie 1916 atrăgea atenţia guvernului liberal că mişcarea muncitorească nu va putea fi înecată în sînge ca răscoala ţăranilor din 1907.

In fiecare zi, timp de două luni, cît au durat cercetările, de-a lungul drumului de la penitenciar la tribunal, oamenii muncii aşteptau trecerea convoiului de arestaţi pentru a le da pachete cu alimente. Se cunosc cazuri în care santinelele — oameni ai muncii concentraţi în armată — ajutau pe arestaţi să-şi ducă darurile trimise în semn de solidaritate, de către oamenii muncii.

La proces, muncitorii s-au transformat din acuzaţi în acuzatori ai regimului reacţionar, arătînd că muncitorimea a demonstrat şi va demonstra mai departe împotriva pregătirilor de război imperialist.

*

Au trecut patruzeci de ani de la măreaţa demonstraţie a muncitorilor gălăţeni. In anii care au trecut oamenii muncii au continuat să lupte sub conducerea partidului cu tot mai multă dîrzenie pentru pace, pentru independenţa ţării, pentru crearea unei vieţi noi.

Astăzi, bătrînii muncitori cu părul nins care au luat parte la măreţele manifestaţii antirăzboinice, care au înfruntat gloanţele pentru a-şi afirma voinţa de pace şi o viaţă mai bună, văd cu bucurie cum idealul pentru care au căzut fraţii lor de muncă şi de luptă înfloreşte în zilele noastre.

F. PAŞCANU

ACTUALITATEA pe scurt

In curînd:

Teatrul Academic de Artă din Moscova la Bucureşti

La 25 iunie soseşte în ţara noastră Teatrul Academic de Artă (MHAT) din Moscova, după turneele întreprinse în R.P.F. Iugoslavia şi R.P. Bulgaria, unde s-au bucurat de un mare succes.

Colectivul Teatrului (MHAT) care ne va vizita ţara este format din 81 de persoane între care 22 de artişti ai poporului ai U.R.S.S. sau R.S.F.S.R.

Din repertoriul turneului în Republica noastră Populară fac parte piesele: „Trei surori" de A. P. Cehov, „Orologiul Kremlinului" de N. Pogodin, „Roadele învăţăturii" de L. N. Tolstoi şi fragmente din piesele „Ana Karenina" de L. N. Tolstoi şi „Suflete moarte" de N. V. Gogol.

Teatrul (MHAT) va prezenta spectacole în ţara noastră pînă la 9 iulie. (Agerpres)

Teatrul din Bîrlad în turneu la Iaşi

IAŞI (de la corespondentul nostru).

Scena Teatrului Naţional din Iaşi a găzduit zilele acestea turneul oficial al unuia din cele mai tinere teatre din ţară — Teatrul de Stat din Bîrlad. Tinerii actori Constantin Coşa, Octavian Cozmuţă, Ileana Rarinca, Radu Dumitrescu, Ioana Baciu, împreună cu ceilalţi artişti, au dat la 11 iunie primul spectacol cu comedia „Intr-un ceas bun" a tînărului dramaturg sovietic V. Rozov, pusă în scenă de Aurel Cerbu.

După cele trei spectacole date la Teatrul Naţional şi alte patru pe scena Teatrului Evreesc de Stat din Iaşi, artiştii bîrlădeni îşi continuă turneul îndreptîndu-se spre Mizil, Ploeşti etc., unde vor da o serie de spectacole. După trecerea prin localităţile petrolifere, vor pleca mai departe în Ardeal, Valea-Jiului, Timişoara, Craiova etc.

Colectiviştii din comuna Fundătura, raionul Gherla, sînt hotărîţi să obţină anul acesta producţii sporite. Pentru aceasta muncesc fără preget. Acum pe terenurile gospodăriei colective sînt în toi lucrările de întreţinere a culturilor.

Reflecţii de spectator

Pe marginea spectacolelor artiştilor francezi

Sorana Coroamă

Cel a urmărit spectacolele teatrului francez „De l'Atelier", i-a impus în primul rînd virtuozitatea de care dau dovadă atît actorii, cît şi regizorul. Foarte puţini la număr, interpreţi reuşesc ca, în trei seri consecutive, avînd la îndemînă cinci texte diferite şi ca valoare şi ca gen dramatic, să dea viaţă unei galerii de personaje care pare inepuizabilă. Păstrînd un vag aer de familie, pe care l-am numi stilul de interpretare al Teatrului „De l'Atelier" (şi care face parte integrantă din profilul său artistic) personaje diferite ca funcţie dramatică, diferite şi ca mentalitate, epocă şi clasă socială, sînt întruchipate scenic cu egală veridicitate.

Talentul explică multe, dar nu totul. O astfel de performanţă nu se poate realiza decît şi printr-o perfectă stăpînire a tehnicii actoriceşti, o perfectă stăpînire a posibilităţilor vocale şi corporale ale interpretului. Şi aceasta presupune exerciţiu, necontenit exerciţiu.

Pierre Palau îl conturează pe inventivul Peterbono din „Balul hoţilor", pe irascibilul şi tiranicul părinte al lui Octave din „Vicleniile lui Scapin" sau pe cabotinul comediant Philémon din „Intîlnirea de la Senlis", fără să ne lase impresia unei oboseli a imaginaţiei creatoare. La fel Paul Oettly, jovialul şi grasul domn Belhamy („Inmormîntarea") se transformă aproape sub ochii noştri în flegmaticul şi ramolitul lord Edgar („Balul hoţilor"), în sgîrcitul Géronte (un Géronte de neuitat!) din „Vicleniile lui Scapin" şi în scorţosul, venalul şi perspicacele chelner din „Intîlnirea de la Senlis". Madeleine Geoffroy, Georges Rollin, Marcel D'Orval, Denis Manuel, Michel Herbault, Jean Bertho, Edith Lansac, Françoise Golea, Nelly Vignon, etc. nu se lasă mai prejos (unii totuşi cu oarecare nesiguranţă, cu oarecari repetări în utilizarea mijloacelor lor de expresie).

Cît despre André Barsacq, transformarea lui este şi mai surprinzătoare. Rînd pe rînd regizor, scenograf şi actor, suflet şi creier al acestui ansamblu, el ne demonstrează ce înseamnă a fi un adevărat animator de teatru. Fantezia, minuţiozitatea finisajului artistic şi precizia ideii conducătoare, toate apar cu claritate din rezultatele muncii lui. Ce implică asta ca seriozitate, pregătire profesională, culturală, talent şi disciplină, lăsăm pe cititor să deducă. Şi aceste calităţi nu se atribuie evident numai conducătorului, ci majorităţii membrilor ansamblului, de la actori şi pînă la tehnicieni.

Scenă din piesa „Balul hoţilor" de Jean Anouilh, în interpretarea colectivului teatrului „L'Atelier" din Paris.

Dramatizarea lui André Barsacq, după o schiţă de Henry Monnier — „Inmormîntarea" — ne aminteşte maniera şi verva satirică a lui Daumier în pictură. Mica burghezie „fin de siècle" este caricaturizată nemilos. Personajele, prin maniera de joc (mişcare, voci, debit) sînt împinse pînă la grotesc, intenţie subliniată de altminteri şi prin portul nasurilor, care ne apar drept veritabile măşti. Risipă de umor şi de ritmuri corporale, „Inmormîntarea" derutează totuşi pe spectatorul neprevenit. Poate şi prin ritmul general foarte lent în care se desfăşoară (în contrast cu ritmul extraordinar de dinamic, de viu în care sînt reprezentate celelalte patru piese) şi care sfîrşeşte prin a obosi; poate şi datorită noutăţii viziunii regizorale (nu chiar aşa de noi totuşi, dacă ne amintim de unele încercări şi experienţe făcute pe scenele noastre de Soare Z. Soare, Ion Sava, Aurel Maican etc.). Desenul artistic alcătuit din linii puţine şi sigure, lipsa aproape totală a decorurilor (doar două panouri mobile, cinci scaune şi o coroană mortuară) fixează „Inmormîntării" un loc al ei, aparte, în ansamblul celor cinci piese prezentate de Teatrul l'Atelier.

Odată cu reprezentarea comediei-balet „Balul hoţilor" de J. Anouilh, ne regăsim în bună măsură pe un teren mai cunoscut. De la cuplul liric (Denis Manuel-Françoise Golea) şi pînă la personajele comice (Pierre Palau, Madeleine Geoffroy, Paul Oettly, M. Herbault etc.), noutatea nu mai surprinde. Şi Anouilh este mai accesibil spectatorului bucureştean, şi viziunea satirică a regizorului, tot atît de puternică, îşi află mijloacele de expresie nu în domeniul comicului grotesc (care e, prin esenţa lui, excesiv), ci în acela al burlescului (atît de spiritual subliniat prin sunetele clarinetului sau ale saxofonului). De aici la vodevil („Cei 37 de bănuţi ai domnului Montaudoin" de E. Labiche) şi apoi la comedia molierescă („Vicleniile lui Scapin") nu e decît un pas.

Am vrea să facem o menţiune specială pentru maniera în care a fost interpretat Molière. Atît prin mişcarea generală, foarte sobră şi economicoasă, cît şi prin simplitatea şi bunul gust al costumaţiei şi decorului (pete de culoare care nu obosesc privirea, locuri stricte de joc, nici un lux ostentativ), accentul regizoral a fost pus cu evidenţă pe actorul-personaj, ca purtător de idei al autorului. Respectul textului, aceasta s-a desprins în primul rînd din spectacol. Versul înaripat al lui Octave (foarte bine întruchipat de tînărul Denis Manuel, care ne arătase încă în „Balul hoţilor" calităţile sale de sensibilitate şi de forţă); versul spiritual al lui Scapin (în interesanta compoziţie realizată de Georges Rollin, care ne-a convins printr-o plastică excepţională, amintind arlechinul din Commedia del'Arte şi printr-o trăire de o simplitate emoţionantă, nesusţinută din păcate în egală măsură de voce); versul sîcîitor al lui Géronte; în ultimă instanţă textul în întregimea lui (cu două excepţii — partitura Zerbinettei şi aceea a lui Sylvestre transformat în falsul frate al Hyacintei — care au depăşit posibilităţile interpreţilor) a fost servit cu veneraţie şi de către regie şi de către interpreţi.

Acelaşi respect al textului (plin de neprevăzut, de poezie, de umor şi de dramatism), s-a vădit în „Intîlnirea de la Senlis" de Jean Anouilh, piesă realistă, cu adînci semnificaţii filosofice şi sociale. Dacă excludem excesivul joc cu faţa la rampă al unora dintre interpreţi şi unele momente de şarjă, trebuie să admitem că spectacolul în totalitatea sa (şi unii interpreţi, în special ca Michel Herbault în primul rînd, ca Paul Oettly, Edith Lansac, Nelly Vignon, Gabrielle Roanne şi desigur şi alţii) a convins, a emoţionat şi a plăcut.

Pentru noi spectatorii, specialişti sau nu în ale teatrului, apariţia ansamblului „De l'Atélier" pe scena C.C.S.-ului a fost deosebit de interesantă. Credem că astfel de schimburi culturale nu pot servi decît la întărirea legăturilor de prietenie dintre ţări. Ne bucură faptul că odată cu venirea teatrului „De L'Atelier" la Bucureşti pleacă spre capitala Franţei Teatrul nostru Naţional, care va prezenta acolo doi dintre cei mai reprezentativi dramaturgi ai noştri — marele clasic Caragiale şi regretatul Mihail Sebastian.

Vizitele delegaţiei parlamentare a R. P. Bulgaria

Membrii delegaţiei Adunării Populare a R. P. Bulgaria în frunte cu academicianul Sava Ganovski, membru al C.C. al P.C.B. care ne vizitează ţara la invitaţia Marii Adunări Naţionale a R.P.R. au sosit marţi dimineaţa la Craiova. Oaspeţii sînt însoţiţi de tov. Gh. Vidraşcu, membru în Prezidiul Marii Adunări Naţionale a R.P.R. şi de funcţionari superiori ai Prezidiului Marii Adunări Naţionale, precum şi de Anghel Hubenov, prim secretar al Ambasadei R. P. Bulgaria la Bucureşti.

La sosirea în localitate, parlamentarii bulgari au fost întîmpinaţi de tovarăşii Ion Moangă, preşedintele sfatului popular regional, Gheorghe Puiu şi Gheorghe Dop, secretari ai Comitetului regional Craiova al Partidului Muncitoresc Romîn, Gheorghe Constantinescu, prim secretar al comitetului orăşenesc Craiova al P.M.R., Romulus Năzdrăvan, preşedintele sfatului popular orăşenesc, de deputaţii Petre Banu, State Ionescu şi Aritina Momuleţ şi de alţi reprezentanţi ai autorităţilor locale de partid şi stat.

Adresînd oaspeţilor un cuvînt de bun sosit tov. Romulus Năzdravan a spus printre altele: „Prietenia sinceră pe care cetăţenii patriei noastre o manifestă faţă de poporul bulgar îşi are originea în vechi tradiţii istorice. Dorim ca vizita dv. în oraşul Craiova să contribuie la întărirea continuă a relaţiilor de prietenie dintre popoarele noastre frăţeşti".

A răspuns academicianul Sava Ganovski, care a spus printre altele: „Poporul bulgar urmăreşte cu viu interes felul în care poporul romîn înfăptuieşte construcţia socialistă, se bucură de realizările sale. Am venit în ţara dv. pentru a ne cunoaşte mai bine, pentru a vedea cum construiţi socialismul, care sînt realizările pe care le-aţi obţinut în industrie, în transformarea socialistă a agriculturii, în domeniul comerţului, finanţelor etc. Noi dorim să facem un schimb frăţesc de experienţă".

Membrii delegaţiei au străbătut apoi cu automobilele străzile oraşului, de-a lungul cărora erau arborate drapele ale R.P.R. şi R.P. Bulgaria. Pe multe clădiri erau înscrise cuvinte de salut adresate oaspeţilor în limbile bulgară şi romînă. Un mare număr de cetăţeni aflaţi pe străzi au făcut parlamentarilor bulgari o călduroasă manifestaţie de simpatie.

Coloana de automobile s-a oprit în faţa impunătoarei clădiri a uzinelor „Electroputere". In întîmpinarea parlamentarilor bulgari au ieşit conducătorii întreprinderii, numeroşi muncitori care le-au făcut o primire călduroasă. Directorul uzinii Dumitru Coman a invitat pe oaspeţi să viziteze principalele secţii şi le-a dat explicaţii în legătură cu activitatea întreprinderii.

Pretutindeni, în toate secţiile uzinei, oaspeţii au fost întîmpinaţi cu căldură, frăţeşte. In secţia de transformatori, maistrul Constantin Mitache a dăruit conducătorului delegaţiei parlamentare bulgare în semn de prietenie miniatura unui transformator din cele care se produc în această secţie.

Membrii delegaţiei au vizitat apoi Institutul agronomic, unde au fost întîmpinaţi de profesori şi numeroşi studenţi. După ce a adresat oaspeţilor un călduros salut prof. univ. Alexandru Buia, rectorul institutului, le-a vorbit despre activitatea didactică şi de cercetare ştiinţifică a acestui aşezămînt, care deşi înfiinţat de numai cîţiva ani a pregătit peste 1.000 de ingineri agronomi şi mecanizatori.

După vizitarea laboratoarelor şi a sălilor de curs, la despărţire, acad. Sava Ganovski a notat în cartea de onoare a institutului: „Delegaţia parlamentară bulgară urează Institutului agronomic din Craiova noi succese în pregătirea cadrelor şi legarea ştiinţei de producţie în construirea socialismului şi comunismului în Romînia frăţească".

După amiază membrii delegaţiei Adunării Populare a R. P. Bulgaria au fost oaspeţii colectiviştilor de la Castranova.

Ni se semnalează că...

Aparatul de proiecţie cinematografică din comuna Melineşti, raionul Amaradia, deşi în bună stare, nu funcţionează pe motiv că în comună nu este curent de o tensiune corespunzătoare care să asigure viteza necesară de rulare a filmului. Pentru aceasta ar trebui un dinam de 100→150 volţi. Deşi au fost sezisate în nenumărate rînduri, atît sfatul popular raional Amaradia cît şi întreprinderea regională cinematografică Craiova pînă în prezent nu au luat nici o măsură pentru ca aparatul cinematografic din Melineşti să fie dat în folosinţă locuitorilor acestei comune.

Corespondent
DUMITRU LUPULESCU

Concurs de orientare turistică

In cinstea Conferinţei internaţionale a femeilor muncitoare, duminică a avut loc pe traseul Poiana Stalin—Trei Brazi, un concurs de orientare turistică pentru echipele feminine.

La concurs au participat 17 echipe turistice feminine. Locul I a fost ocupat de echipa turistică feminină a oraşului Arad alcătuită din Incze Irina, Hustig Ecaterina, Clonda Aurora şi Farago Francisca. Pe locurile următoare s-au clasat echipele turistice ale regiunilor Ploeşti şi Galaţi.

(Agerpres)

In întîmpinarea Congresului scriitorilor

In zilele Congresului scriitorilor din R.P.R., librăriile din Capitală şi din ţară, vor expune pe lîngă ultimele noutăţi literare şi lucrări reprezentative pentru diferitele genuri ale literaturii noastre. In acest scop editurile au pregătit noi lucrări ale scriitorilor noştri şi reeditarea unor lucrări apărute mai demult.

Din literatura clasică au apărut de curînd în Editura de stat pentru literatură şi artă: „Descrierea Moldovei" de Dimitrie Cantemir, două volume de „Opere" de Cezar Bolliac, romanele „Viaţa la ţară" şi „Tănase Scatiu" de Duiliu Zamfirescu şi sînt în pregătire: „Fabule" de Al. Donici, „Nuvele şi povestiri" de Delavrancea şi altele.

Alături de romanul „Pădurea spînzuraţilor" de Liviu Rebreanu, volumul „Cîntarea omului" de Tudor Arghezi, volumele de „Teatru" ale lui Victor Eftimiu şi Al. Kiriţescu, „Preludiu" de Ana Novac, în Editura de stat pentru literatură şi artă şi în Editura Tineretului vor vedea lumina tiparului alte lucrări din literatura contemporană.

INFORMAŢII

● Asociaţia foştilor deţinuţi şi deportaţi politici aduce la cunoştinţă că miercuri 13 iunie orele 18 în sala S.R.S.C. str. Biserica Amzei nr. 5—7 va avea loc o adunare publică la care tov. Mihai Gh. Bujor va vorbi despre: „40 de ani de la reprimarea sîngeroasă a demonstraţiei muncitorilor din Galaţi care manifestau pentru pace".

● Cu prilejul împlinirii a 20 de ani de la moartea lui A. M. Gorki, A.R.L.U.S.-ul în colaborare cu Ministerul Culturii, Uniunea Scriitorilor, Institutul „Maxim Gorki", Institutul de studii romîno-sovietice şi Editura „Cartea Rusă", organizează în întreaga ţară, în jurul datei comemorative — 18 iunie — numeroase manifestări pentru evocarea vieţii şi operei marelui scriitor sovietic.

Pe teme din proiectul Statutului modificat al U. T. M.

Glăsuiesc faptele...

Miron Olteanu
membru supleant al C.C. al U.T.M.

Nu-i acesta primul articol pe care-l trimit spre publicare. Mărturisesc că pînă acum nici unul n-a fost lipsit de o introducere generală, de o tratare a problemei mai mult sub aspectul ei teoretic. Acum însă m-am hotărît să renunţ la o asemenea tratare. Cîte nu se pot spune despre creşterea productivităţii muncii şi scăderea preţului de cost, despre sarcinile organelor, organizaţiilor U.T.M. şi ale utemiştilor în această direcţie, prevăzute şi în proiectul de Statut? Faptele sînt însă acelea care conving mai mult. De aceea, să lăsăm să vorbească faptele.

O îndrumare concretă

La cooperativa metalurgică „Zarea Roşie" din Bucureşti lucrează un număr relativ mic de tineri. Mic, dar şi acest colectiv are problemele lui pe care activistul utemist nu le poate trece cu vederea. Ce se produce la această cooperativă? Bunuri de larg consum — vase de aluminiu de forme şi mărimi diferite. Dacă preţul de cost al acestor vase scade sau creşte, aceasta este o problemă care nu poate fi neglijată.

A existat însă o perioadă cînd volumul producţiei celor două secţii ale cooperativei „Zarea Roşie", unde lucrează mulţi tineri era diferit. Una producea lunar zeci de vase peste plan, pe cînd cealaltă nici măcar nu reuşea să şi-l îndeplinească. Care erau cauzele acestei stări de lucruri? Această întrebare şi-a pus-o şi instructorul Comitetului raional U.T.M. „Gh. Gheorghiu-Dej", tovarăşul Constantin Ciontea. Mult timp însă instructorul nostru n-a găsit adevăratul răspuns. Şi acest fapt era explicabil.

Cînd ai în răspundere munca a zeci de organizaţii de bază nu-i de loc uşor să cunoşti problemele ce frămîntă tineretul din fiecare organizaţie, să descoperi cauzele neajunsurilor şi apoi să dai un sprijin real la rezolvarea lor. Şi, mai ales, acest lucru nu este uşor atunci cînd ai un orizont îngust, cînd posezi doar cunoştinţe vagi în probleme de economie. Nu se poate spune că tovarăşul Ciontea nu controla regulat organizaţia amintită. Dar controlul lui se rezuma la o discuţie fugară cu secretarul. Apoi făcea aceeaşi constatare, pentru el neînţeleasă, că în secţia a doua producţia şchioapătă. Intr-un timp, a mers şi la faţa locului, în secţia cu bucluc. Dar a plecat buimăcit de cele constatate: tinerii erau disciplinaţi, lucrau conştiincios şi totuşi...

Vizitele în aceste secţii au început să fie mai dese. Din discuţiile cu unii muncitori şi tehnicieni vîrstnici şi cu unii tineri, a aflat un amănunt: majoritatea tinerilor din aceste secţii nu aveau o calificare temeinică. Dacă astăzi se angaja la cooperativă un muncitor, secţia unde era repartizat era tocmai secţia cu pricina. Şi aşa, astăzi unul, mîine altul, s-au adunat în această secţie tineri cu o slabă calificare.

Instructorul nostru, după această constatare, s-a declarat oarecum mulţumit. Găsise cauza slabei productivităţi în această secţie. Şi îndrumarea a fost dată: Comitetul U.T.M. trebuie să îndrume tinerii la cursurile de calificare.

Lunile treceau. Şi cu toate acestea, rezultatele nu erau dintre cele mai bune. Intre timp însă, la comitetul raional U.T.M., apoi la comitetul orăşenesc U. T. M Bucureşti au fost organizate diferite lecţii pe teme economice. Căile pentru creşterea productivităţii muncii şi scăderea preţului de cost au fost larg dezbătute cu această ocazie. Au urmat apoi demonstraţii practice în fabrici. Şi iată-l şi pe instructorul Ciontea la întreprinderile „21 Decembrie". Tovarăşii din grupa 19 sindicală au demonstrat în faţa multor activişti în ce constă iniţiativa lor cu privire la ridicarea celor rămaşi în urmă la nivelul fruntaşilor.

Şi-n mintea lui Ciontea şi-a făcut loc o lumină. Două secţii: una cu muncitori calificaţi produce peste plan, cealaltă tocmai invers. „Ce-ar fi dacă aş propune să se facă un schimb de muncitori dintr-o secţie în alta? Muncitorii calificaţi ar ajuta pe cei mai puţin calificaţi, gîndi Ciontea. Rezultatul cred că va fi mult mai bun".

Conducerea cooperativei a îmbrăţişat cu căldură propunerea făcută. Tinerii din secţia fruntaşă de asemenea. E lesne de înţeles care-i acum situaţia. Intrecerea pentru primul loc constituie o luptă între două forţe egale. Este, bineînţeles, greu de arătat care secţie este fruntaşă. Lupta e atît de înflăcărată încît steagul nu stă mai mult de o lună într-o secţie.

Din toate acestea se desprinde o concluzie: necesitatea ca fiecare activist să muncească pentru însuşirea cît mai temeinică a cunoştinţelor economice. Din păcate, mai sînt activişti care nesocotesc această cerinţă. Cum poate fi calificată atitudinea tovarăşului Gheorghe Dumitrescu, instructor al comitetului raional U.T.M. „Griviţa Roşie", pe care puţin îl interesează conferinţele pe teme economice, demonstraţiile practice etc.? De fapt, aceasta este o consecinţă a atitudinii pe care o manifestă însuşi comitetul raional U.T.M. „Griviţa Roşie" faţă de această problemă. Conferinţa raională, care a avut loc cu cîteva săptămîni în urmă, a hotărît ca organul raional să ia măsuri pentru înarmarea activiştilor cu cunoştinţe economice. Timp a trecut destul, comitetul raional însă n-a mişcat nici un deget măcar. In asemenea situaţie, se poate oare vorbi de o îndrumare competentă, concretă a organizaţiilor de bază?

Disciplină şi...

Productivitatea în secţia lăcătuşerie de la Uzinele „Vasile Roaită" era de-acum o problemă care interesa întregul colectiv al uzinei.

— Cîţi lipsesc astăzi de la lăcătuşerie? era refrenul auzit în fiecare dimineaţă în uzină. Se întîmpla ca la începutul unei zile de muncă să fie absenţi 5 tineri. Peste o oră însă, unul cîte unul, tinerii îşi făceau apariţia în secţie.

— Am întîrziat, n-a venit tramvaiul la timp (!?!).

— M-am culcat azi noapte tîrziu şi...

In faţa acestor „motivări" rare erau cazurile cînd colectivul de tineri lua atitudine. O ironie spusă în glumă, un epitet legat întotdeauna de renumitul „Marinică" şi atîta tot! Şi indisciplina continua să se manifeste.

In secţia cu pricina marea majoritate erau însă tineri printre care mulţi utemişti. Deci, în primul rînd organizaţia U.T.M. era răspunzătoare de această situaţie.

Mult timp i-a trebuit însă organizaţiei pentru a-i face pe tineri să înţeleagă că disciplina în producţie este una din condiţiile hotărîtoare pentru creşterea productivităţii muncii şi că între aceasta şi ridicarea nivelului lor de trai există o strînsă legătură.

Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. prezentat la cel de al II-lea Congres în care se arată că productivitatea muncii în loc să crească cu 75% cît prevedea planul cincinal a crescut cu 47,7% i-a ajutat şi pe utemiştii noştri să privească realitatea cu alţi ochi. Contribuţia lor la această stare de lucruri era vizibilă.

A început atunci o adevărată campanie împotriva chiulangiilor, a indisciplinaţilor. Cu toate că în secţia lăcătuşerie erau şi tineri conştiincioşi în muncă, fruntaşi în producţie, organizaţia U.T.M. i-a făcut răspunzători de situaţia existentă pe toţi utemiştii din secţie. Mai întîi, indisciplinaţii au fost „popularizaţi" la gazeta „Vorbeşte postul utemist de control" şi la staţia de radioamplificare. Apoi, un grup de utemişti din lăcătuşerie a luat iniţiativa şi a organizat în secţie un post utemist de control. Critica fiind acum mai operativă, mai concretă, a fost mult mai eficace. „Disciplina şi productivitatea muncii" a constituit tema unei adunări generale a organizaţiei U.T.M. A influenţat mult la stîrpirea actelor de indisciplină şi învăţămîntul politic. La dezbaterea documentelor celui de al II-lea Congres au participat toţi tinerii. Comunistul Constantin Zuja şi Ştefan Fota — propagandiştii celor două cercuri politice — au ştiut să lege în aşa fel problemele din documente de situaţia din secţie încît nu după mult timp roadele au şi început să se vadă.

Acum tinerii sînt interesaţi din ce în ce mai mult să folosească la maximum cele 480 minute, să extindă cît mai mult metodele înaintate de muncă. Ei şi-au dat seama că creşterea nivelului lor de trai este în legătură indisolubilă cu obţinerea unei productivităţi înalte.

Care-i acum situaţia în această secţie? E suficient să se arate că, pe trimestrul I al acestui an, secţia lăcătuşerie a cîştigat drapelul de secţie fruntaşă pe uzină, iar lăcătuşii Constantin Dorobanţu şi Alexandru Clenciu, în trecut cei mai indisciplinaţi, acum se numără printre fruntaşii în muncă. Lui Clenciu, nu de mult, utemiştii i-au încredinţat şi sarcina de mare răspundere de membru al biroului organizaţiei U.T.M. de secţie.

Din nefericire, mai sînt tineri, membri ai organizaţiei noastre, care nu s-au ridicat încă la înţelegerea deplină a necesităţii unei discipline conştiente în producţie, care nu înţeleg legătura dintre comportarea lor în muncă şi ridicarea nivelului lor de trai. Şi, în această privinţă, unele organizaţii de bază, unii activişti nu întreprind nimic sau foarte puţin. Articolul apărut recent în „Scînteia tineretului" în care era criticat aspru comitetul U.T.M. de la Uzinele „Tudor Vladimirescu" cît şi activişti ai comitetului raional U.T.M. este concludent. In mod indirect însă criticile se adresează şi comitetului orăşenesc U.T.M. care s-a mulţumit să dea instrucţiuni comitetelor raionale fără să întreprindă un control amănunţit în organizaţiile de bază, fără să ajute concret munca activiştilor raionali.

O nouă orientare

Următorul fapt este semnificativ pentru ceea ce intenţionez să arăt la acest capitol. Nu de mult, un activist al comitetului raional U.T.M. „Gh. Gheorghiu-Dej" a fost pus în încurcătură. După ce a discutat timp îndelungat cu membrii comitetului organizaţiei de bază de la C.F.R. „Constantin David", de la care a aflat că în întreprindere sînt organizate 11 brigăzi de producţie de tineret, tovarăşul respectiv şi-a făcut drum la serviciul producţiei. In discuţiile avute cu tovarăşii de la acest serviciu, a venit vorba şi despre cele 11 brigăzi de producţie de tineret.

— Care 11, tovarăşe? l-a întrebat mirat şeful serviciului pe activistul comitetului raional.

Activistul a dat din colţ în colţ, s-a bîlbîit puţin; vezi bine, el nu controlase pe teren cum îşi desfăşoară activitatea aceste brigăzi; acum el a aflat că, de fapt, din cele 11 brigăzi doar 6 îşi desfăşoară activitatea!...

Asemenea brigăzi constituite formal, birocratic nu existau numai la C.F.R. „Constantin David". Cu toate acestea, noi ne-am lăudat în repetate rînduri cu cele peste 2300 brigăzi de producţie. Şi aceasta pînă nu de mult, cînd responsabilii cu producţia şi calificarea din comitetele organizaţiilor de bază U.T.M. în urma unui instructaj temeinic au trecut la reorganizarea brigăzilor. Constituirea brigăzilor de tineret numai acolo unde sînt condiţii, lupta pentru transformarea fiecărei brigăzi de producţie în brigadă de calitate — aceasta a fost orientarea dată fiecărui comitet al U.T.M.

N-am să folosesc în acest articol exemplul membrilor brigăzii condusă de utemistul Năstase Mitroi de la „Matyas Rakosi" fiind convins că se cunoaşte în ce constă iniţiativa lor şi ce rezultate practice aduce. Mă voi folosi însă de un alt exemplu.

Puţini dintre cititorii ziarului cunosc probabil realizările brigăzii de la secţia mecanică a uzinelor „23 August" condusă de Puiu Tudor, brigadă despre care în uzină se vorbeşte cu mult respect. Lupta pentru creşterea productivităţii muncii, membrii acestei brigăzi au legat-o de lupta pentru o calitate superioară.

La început, brigada cuprindea doar 5 tineri. E drept, aceştia aveau o calificare înaltă, dar brigada trebuia să se dezvolte. Şi atunci, membrii brigăzii, au calificat la locul de producţie alţi 5 tineri. Acum, în brigadă lucrează 24 tineri. Nu sînt deocamdată toţi membri declaraţi ai brigăzii, dar cei 14 ucenici pe care-i califică brigada, nu după mult timp vor fi demni de titlul de „membru al brigăzii de calitate" din secţia mecanică. Ei ştiu însă un lucru: chiulul, lipsurile nemotivate din producţie sînt inadmisibile. Colectivul puternic al brigăzii ia întotdeauna atitudine împotriva unor asemenea manifestări.

Nu intenţionez să demonstrez cifric cu cît a crescut productivitatea muncii în această brigadă. Ştiind însă că productivitatea muncii trebuie să crească mai rapid decît salariul mediu al muncitorilor, mă folosesc de următorul exemplu: Marin D. Marin este membru al acestei brigăzi. Cu luni în urmă salariul lui atingea suma de 800 lei. Acum, în urma rezultatelor mai bune obţinute în producţie, el ridică lunar de la casieria întreprinderii 1.300 — 1.500 lei.

Succesele brigăzii se datoresc în primul rînd membrilor ei. Dar Puiu Tudor, responsabilul brigăzii, nu uită nici un moment sprijinul acordat acestui colectiv de comunistul Constantin Duţă, tehnicianul brigăzii. Cu ajutorul lui, brigada a început să aplice noi metode înaintate de lucru.

Despre acţiunile întreprinse de organizaţiile U.T.M. în direcţia creşterii productivităţii muncii şi a scăderii preţului de cost, despre colective puternice, despre utemişti fruntaşi, despre slăbiciunile care mai există în această privinţă s-ar putea scrie zeci de pagini. Dar, pentru că acesta este un articol de ziar, mă rezum deocamdată doar la atît.

Cu paşi hotărîţi pe drumul construirii socialismului

R.P.D. Coreeană este un membru activ al marii familii a popoarelor care construiesc o viaţă nouă. Prin munca şi lupta eroică depusă atît în zilele grele ale războiului pentru apărarea independenţei, cît şi după aceea, pe şantierele de reconstrucţie a ţării, poporul şi tineretul coreean au dovedit lumii întregi dorinţa fermă de libertate şi independenţă.

Există încă locuri unde urmele războiului sînt evidente. Dar pe zi ce trece, aceste urme sînt tot mai puţine. Pe locurile unde cotropitorii au lăsat doar ruine, gropi, distrugeri, se înalţă acum — rezultat al admirabilei voinţe a poporului coreean — şcoli, teatre, grădiniţe pentru copii, instituţii de stat.

Poporul şi tineretul coreean construiesc o ţară nouă, socialistă. Numeroase şantiere împînzesc teritoriul ţării. Muncitorii trustului de construcţii nr. 9 din Phenian pe calea standardizării metodelor de construcţie şi prin mecanizarea muncii depăşesc cu mult ritmul şi calitatea lucrărilor. Fotografia noastră de jos înfăţişează lucrători din brigada lui Tzoi Ir Sen, care pregătesc blocurile de beton.

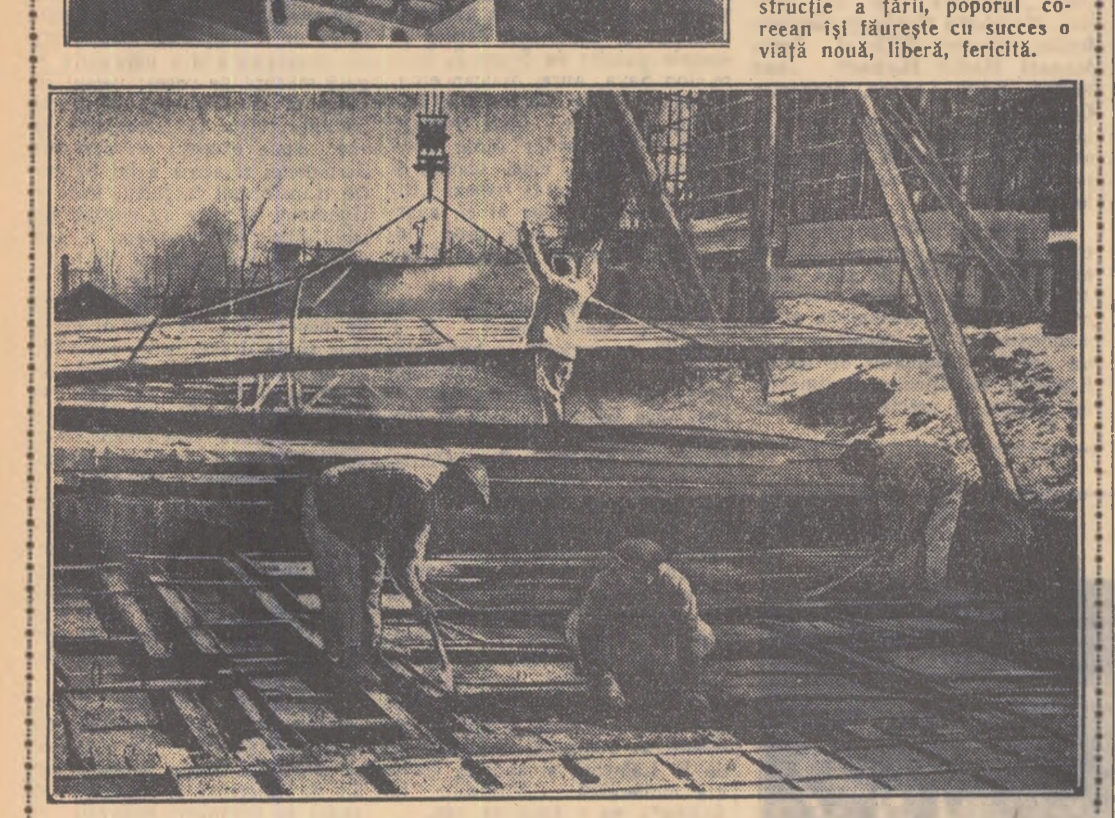

În şcoli noi, renovate, sau uneori construite din nou, tineretul din R.P.D. Coreeană învaţă, se califică pentru a fi în primele rînduri ale constructorilor socialismului. Iată-i în fotografia noastră din mijloc pe metalurgistul He Ir Ciun de la uzina „Kim Ciak" studiind tehnologia oţelului la una din cele mai noi maşini, sosite din Uniunea Sovietică.

Tineretul coreean se bucură de o deosebită atenţie din partea guvernului şi Partidului Muncii din Coreea. Prin elanul şi entuziasmul cu care a răspuns tuturor chemărilor partidului, el s-a dovedit matur, demn de încrederea acordată. După orele de muncă, tinerii au posibilitatea ca pe stadioanele, terenurile de sport şi parcurile pe care le au la dispoziţie, să practice sportul, să se odihnească. Fotografia noastră de sus înfăţişează un aspect de la o întîlnire de baschet a două echipe sportive din Phenian.

Prin întreaga sa activitate, prin munca eroică de reconstrucţie a ţării, poporul coreean îşi făureşte cu succes o viaţă nouă, liberă, fericită.

Vizita în U.R.S.S. a delegaţiei iugoslave

În mijlocul muncitorilor de la canalul Volga-Don „V. I. Lenin"

STALINGRAD 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 11 iunie Iosip Broz Tito, preşedintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, cu soţia, N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., prim secretar al C.C. al P.C.U.S., A. I. Mikoian, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., E. Kardelj, vicepreşedinte al Vecei Executive Federative, cu soţia, şi persoanele care îi însoţesc, au făcut o plimbare cu nava „Aleksandr Polejaev" pînă la canalul Volga-Don „V. I. Lenin".

A. Aleksandrov, şeful şantierului hidrocentralei de la Stalingrad, dă explicaţii oaspeţilor în legătură cu lucrările care se desfăşoară în momentul de faţă pe şantier, le vorbeşte despre oamenii care înalţă acest puternic nod hidraulic.

Lîngă groapa de fundaţie a viitoarei ecluze a hidrocentralei de la Stalingrad a avut loc o întîlnire emoţionantă între muncitorii constructori şi oamenii de stat sovietici şi iugoslavi.

Iosip Broz Tito a salutat pe cei de faţă în numele poporului iugoslav şi al delegaţiei iugoslave.

El a mai arătat că muncitorii de la acest şantier lucrează pentru ei şi pentru generaţiile viitoare. Preşedintele Tito a urat mari succese constructorilor şi le-a promis că va mai veni să vadă această grandioasă construcţie cînd va fi terminată.

Constructorii au primit cu aplauze furtunoase aceste cuvinte ale lui Iosip Broz-Tito.

Apoi a luat cuvîntul N. S. Hruşciov, întîmpinat cu căldură de muncitorii şantierului.

Cuvîntul tov. Hruşciov

Tovarăşi — a declarat el — sîntem foarte bucuroşi de vizita tovarăşului Tito. Ne bucură cele spuse aici de tovarăşul Tito despre măreţia şi utilitatea acestei construcţii şi promisiunea sa de a veni să vadă această construcţie după ce va fi terminată. Vom fi bucuroşi să-l primim împreună cu prietenii săi (aplauze).

Am venit cu emoţie aici, în Stalingradul eroic, care nu de mult a fost cîmp de bătălie scăldat de sîngele oamenilor sovietici. Oamenii sovietici nu s-au supus duşmanului, l-au nimicit şi şi-au apărat marile cuceriri, pentru a construi ceea ce nu a mai existat în istoria omenirii, societatea nouă, comunistă (aplauze).

O spunem făţiş: avem greutăţi. Le cunoaştem şi le vom învinge cu propriile noastre puteri. Nu vom cere ajutor de la capitalişti. Numai un deget să le întinzi, că-ţi şi înşfacă toată mîna. (risete, aplauze).

În continuare tov. Hruşciov a spus că conflictul care a existat între Uniunea Sovietică şi Iugoslavia este de domeniul trecutului. (exclamaţii: „Vom trăi în prietenie!", „Nu ne vom aminti ceea ce a fost"!).

Iată am sosit aci, ca mărturie a prieteniei noastre tot mai puternice. Ea este necesară în numele ţelurilor noastre comune. Vom întări împreună această prietenie.

Apoi oaspeţii au vizitat oraşul Voljski.

Seara, Iosip Broz-Tito, N. S. Hruşciov, A. I. Mikoian, E. Kardelj s-au înapoiat la Stalingrad.

★

STALINGRAD 12 (Agerpres). —TASS transmite: În seara zilei de 11 iunie Iosip Broz-Tito, N. S. Hruşciov, A. I. Mikoian, precum şi celelalte personalităţi sovietice şi iugoslave au părăsit oraşul Stalingrad.

Luîndu-şi rămas bun cu căldură de la locuitorii oraşului, preşedintele R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, a spus:

Dragi tovarăşi, cetăţeni ai oraşului Stalingrad!

Părăsind acest oraş, mulţumesc încă odată în numele meu şi al întregii delegaţii pentru călduroasa voastră primire.

Ne pare foarte rău că vizita noastră aci nu a durat decît o zi. Nădăjduiesc că va veni timpul cînd vom vizita încă odată oraşul vostru şi vom vedea şi celelalte succese ale voastre. Vă urăm noi succese în munca voastră creatoare şi de construcţie.

Trăiască cetăţenii eroicului oraş Stalingrad!

Trăiască Uniunea Sovietică!

La revedere, dragi tovarăşi!

Au urmat strîngeri de mînă prieteneşti, urări călduroase de drum bun. Răsună cuvinte de salut la adresa oaspeţilor şi urări pentru prietenia sovieto-iugoslavă. Trenul porneşte spre Krasnodar.

Oaspeţii iugoslavi au vizitat localităţile Kropotkin şi Salsk

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 iunie, în oraşul Kropotkin (ţinutul Krasnodar), au sosit preşedintele R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, cu soţia, N. S. Hruşciov, prim secretar al P.C.U.S., membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., A. I. Mikoian, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., Edvard Kardelj, vicepreşedinte al Vecei Executive Federative, şi alte personalităţi oficiale.

★

SALSK (regiunea Rostov).— TASS transmite: În dimineaţa zilei de 12 iunie, mii de oameni ai muncii s-au adunat în piaţa gării din Salsk pentru a-i întîmpina pe Iosip Broz-Tito, preşedintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., prim secretar al C.C. al P.C.U.S., A. I. Mikoian, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi pe persoanele care îi însoţesc.

La ora 8.30, trenul special opreşte în faţa peronului.

Potrivit vechiului obicei rus, reprezentanţii oamenilor muncii întîmpină pe tovarăşii Tito şi Hruşciov cu pîine şi sare.

Au rostit cuvîntări tovarăşii Mikoian, Tito şi Hruşciov.

Oaspeţii au fost salutaţi de N. V. Kiselev, secretar al Comitetului regional Rostov al P.C.U.S.

De peste hotare

Mesajele tov. Bulganin în centrul atenţiei opiniei publice mondiale

BONN 12 (Agerpres). — La 11 iunie marile ziare vest-germane „Die Welt", „Frankfurter Allgemeine", „Stuttgarter Zeitung" şi „Süddeutsche Zeitung" au publicat textul integral al mesajului adresat de preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, cancelarului R.F. Germane, K. Adenauer. Alte ziare au publicat la loc de frunte expuneri amănunţite ale mesajului lui N. A. Bulganin.

Ziarele scriu că în cercurile oficiale de la Bonn mesajul adresat de N. A. Bulganin, cancelarului Adenauer a stîrnit ecouri negative.

Judecînd după ştirea publicată de ziarul „Frankfurter Rundschau" în cercurile guvernamentale de la Bonn se fac încercări de a se afirma că R.F. Germană şi partenerii occidentali şi-ar fi limitat forţele armate.

Ziarele relevă de asemenea declaraţia serviciului de presă al P.S.D.G. în legătură cu mesajul lui N. A. Bulganin. În această declaraţie se subliniază că ar fi un procedeu greşit de a se respinge această nouă declaraţie a guvernului sovietic calificind-o drept „propagandă". P.S.D.G. cere să se folosească adevăratul interes manifestat de U.R.S.S. pentru slăbirea generală a încordării pe plan politic internaţional fără a aduce prejudicii asigurării securităţii Occidentului.

★

PEKIN 12 (Agerpres). — China nouă transmite: Comentînd mesajul adresat de N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., preşedintelui S.U.A., Eisenhower, ziarul „Dagunbao" într-un articol redacţional intitulat „A sosit timpul pentru acţiuni concrete", scrie că mesajul conţine cea mai realistă metodă de ieşire din impasul creat în problema dezarmării.

Toate ţările, scrie ziarul, trebuie să facă tot ce depinde de ele pentru a întreprinde acţiuni concrete în vederea reducerii armamentelor. Aceste acţiuni vor contribui la slăbirea continuă a încordării internaţionale şi la întărirea încrederii între state creind posibilitatea unui mult mai pentru reducerea generală a armamentelor.

A sosit timpul să se treacă la acţiuni concrete, scrie în încheiere „Dagunbao". Popoarele din toate ţările speră că S.U.A., Anglia şi Franţa vor examina cu toată atenţia propunerile preşedintelui Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, şi vor păşi pe calea încetării cursei înarmărilor.

★

OTTAWA 12 (Agerpres). — TASS transmite: Toate ziarele canadiene din 11 iunie au publicat pe prima pagină textul integral al mesajului adresat de N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., primului ministru al Canadei, L. Saint-Laurent. În titlurile lor ziarele relevă că Bulganin îndeamnă Canada să urmeze exemplul Uniunii Sovietice şi să-şi reducă forţele armate.

N. A. Bulganin şi K. E. Voroşilov au primit pe prinţul moştenitor al Yemenului

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 iunie N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., a primit pe Alteţa Sa Regală Emirul Seif Ul-Islam Muhammed El-Badr, prinţul moştenitor al Yemenului, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Externe.

La convorbirea dintre N. A. Bulganin şi prinţul moştenitor Seif Ul-Islam Muhammed El Badr a participat D. T. Şepilov, ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S.

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 iunie K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a primit la Kremlin pe Seif Ul-Islam Muhammed El-Badr, prinţul moştenitor al Yemenului, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Externe, cu care a avut o convorbire.

Prinţul moştenitor Seif Ul-Islam Muhammed El-Badr a fost însoţit de membrii delegaţiei guvernamentale a Yemenului care a sosit în U.R.S.S.

La convorbire a luat parte D. T. Şepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

★

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 iunie K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a oferit în marele palat al Kremlinului un dejun în cinstea lui Seif Ul-Islam Muhammed El-Badr, prinţul moştenitor al Yemenului, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Externe al Yemenului, care a sosit în Uniunea Sovietică la invitaţia guvernului sovietic.

Rezultatele dezvoltării economiei naţionale a R. S. F. S. R. în cursul celui de al V-lea plan cincinal

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: În comunicatul Comisiei de stat a planificării de pe lîngă Consiliul de Miniştri al R.S.F.S.R. şi al Direcţiei de statistică a R.S.F.S.R. se arată că în cursul îndeplinirii celui de al cincilea plan cincinal de dezvoltare al U.R.S.S. pe anii 1951—1955, Republica Sovietică Federativă Socialistă Rusă a înregistrat un nou avînt puternic al economiei şi culturii naţionale, iar bunăstarea poporului a înregistrat o continuă creştere.

În 1955 pe teritoriul R.S.F.S.R. producţia globală a întregii industrii a crescut de 1,8 ori în comparaţie cu 1950 şi de 3,1 ori faţă de anul antebelic 1940. S-a dezvoltat cu precădere industria grea.

Ioachim Botez

Pe neaşteptate ne-a sosit ieri vestea încetării din viaţă a scriitorului şi publicistului Ioachim Botez. Născut în anul 1884 la 13 iunie, în satul Bistricioara, ţinutul Neamţ, din părinţi săraci, el studiază cu greutate şi îşi ia licenţa în litere, devenind învăţător prin satele din Ilfov, apoi profesor de limba franceză la şcoala normală din Bucureşti.

Încă din liceu începe să publice versuri şi proză la revistele umoristice, devenind apoi redactor la „Furnica", editată de G. Ranetti şi colaborator la revistele şi ziarele timpului. „Însemnările unui belfer", este primul său volum, apărut în anul 1935. După 23 August, Ioachim Botez este un scriitor activ, publicînd volumul „Schiţe şi însemnări din şcoala de ieri şi de azi", placheta „Bucureştii de ieri şi de azi", precum şi traducerile: „Aventurile lui Eulenspiegel" de Charles de Coster, „Aventurile lui Tartarin din Tarascon" de Alphonse Daudet şi altele.

În pregătire avea o comedie, un roman autobiografic şi voia să scrie o serie de nuvele din viaţa pescarilor din Deltă. În acelaşi timp, Ioachim Botez a fost un publicist harnic, colaborînd la diferite ziare şi reviste, unde publica schiţe, evocări literare, precum şi schiţe din viaţa noastră de astăzi. Ultima din aceste schiţe, „După film" a apărut în „Informaţia Bucureştiului" din 11 iunie.

Ioachim Botez făcîndu-şi datoria de scriitor pînă în ultima clipă a vieţii sale, într-o lume în care profesioniştii scrisului s-au înconjurat de întreaga preţuire a poporului şi statului democrat-popular.

Mihail Sadoveanu, Mihai Beniuc, Eusebiu Camilar, Al. Cazaban, Petru Dumitriu, V. Em. Galan, Aurel Mihale, Panaitescu-Perpessicius, Titus Popovici, Marin Preda, Mihail Sorbul, Zaharia Stancu.

Numirea noului ambasador al R.P.R. în R. P. Chineză şi în R. D. Vietnam

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, tov. Nicolae Cioroiu a fost numit ambasador extraodinar şi plenipotenţiar al R.P.R. în R.P. Chineză, în locul tov. Iacob Coţoveanu, care a primit o altă însărcinare.

Printr-un alt decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, tov. Nicolae Cioroiu a fost numit ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.P.R şi în R.D. Vietnam.

(Agerpres)

Delegaţia Ministerului Comerţului Interior s-a înapoiat în Capitală

Marţi după amiază s-a întors în Capitală delegaţia Ministerului Comerţului Interior, care a fost timp de mai multe săptămîni în Uniunea Sovietică.

Delegaţia, condusă de Ştefan Voitec, ministrul Comerţului Interior, a făcut un schimb de experienţă cu specialişti sovietici şi s-a documentat în problemele privind circulaţia mărfurilor.

La sosire, în Gara de Nord, membrii delegaţiei au fost salutaţi de Elena Stoia, Constantin Petcu, Alexandru Crăciun şi Chivu Lupan, locţiitori ai ministrului Comerţului Interior, Constantin Filoreanu, prim vicepreşedinte al Centrocoop-ului, funcţionari superiori din Ministerul Comerţului Interior, activişti ai C.C. al Sindicatului lucrătorilor din comerţ şi cooperaţie şi alţii.

(Agerpres)

Declaraţia comună a guvernului R. D. Germane şi guvernului R. P. D. Coreene

BERLIN 12 (Agerpres). — După cum anunţă departamentul de presă de pe lîngă primul ministru al R.D. Germane, la 12 iunie a fost semnată la Berlin o declaraţie comună a guvernului Republicii Democrate Germane şi guvernului Republicii Populare Democrate Coreene. Declaraţia comună este rezultatul tratativelor care au avut loc la Berlin între guvernul Republicii Democrate Germane şi delegaţia guvernamentală a Republicii Populare Democrate Coreene, în timpul vizitei delegaţiei guvernamentale a R.P.D. Coreene.

Întîlnirea internaţională a ziariştilor

HELSINKI 12 (Agerpres). — De două zile continuă la Otaniemi, în apropiere de Helsinki, întîlnirea internaţională a ziariştilor. În dimineaţa zilei de 11 iunie ziariştii au discutat probleme profesionale, care depăşesc însă cu mult cadrul profesiei lor. Vorbitorii subliniază cu hotărîre că un ziarist cinstit nu poate relata un neadevăr. La aceasta îl obligă înalta sa datorie profesională, etica ziaristică.

Vorbitorii au acordat o mare atenţie problemei unităţii şi colaborării ziariştilor.

În şedinţa din seara zilei de 11 iunie dezbaterile au continuat. La 12 iunie participanţii la întîlnire vor lucra în comisii.

HELSINKI 12 (Agerpres). — La şedinţa din seara zilei de 11 iunie a Întîlnirii internaţionale a ziariştilor au continuat discuţiile asupra problemelor care figurează pe ordinea de zi cu privire la obţinerea unei informaţii obiective şi adevărate, cu privire la înlăturarea cauzelor care împiedică înţelegerea reciprocă şi îndeplinirea de către ziarişti a îndatoririlor lor profesionale, cu privire la căutarea mijloacelor pentru îmbunătăţirea situaţiei materiale a ziariştilor.

În 24 de ore

MOSCOVA. — Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. a hotărît să predea regelui Norvegiei, Haakon al VII-lea, materialele privind secretariatul său personal, găsite în arhivele germane care s-au adus în U.R.S.S., ca trofee ale armatei sovietice.

BONN. — Potrivit relatărilor presei, Ollenhauer, preşedintele partidului social-democrat din Germania, s-a pronunţat la congresul organizaţiei regionale a P.S.D.G. din Hanovra pentru stabilirea unor relaţii directe între R.F. Germană şi ţările lagărului socialist. El a declarat de asemenea că este necesară intensificarea relaţiilor diplomatice cu Uniunea Sovietică, precum şi normalizarea relaţiilor cu Uniunea Sovietică în domeniul comerţului.

HAGA. — La 13 şi 14 iunie au loc în Olanda alegeri parlamentare.

OSLO. — La 11 iunie au declarat grevă aproximativ 700 de şoferi şi taxatori de la societăţile particulare de autobuse care deservesc liniile din suburbiile oraşului Oslo.

CAIRO. — Agenţiile de presă anunţă că la 18 iunie ultimul soldat britanic urmează să părăsească zona canalului de Suez şi teritoriul egiptean, în conformitate cu acordul anglo-egiptean din anul 1936.

MOSCOVA. — La 11 iunie grupul de deputaţi ai Congresului Naţional al Statelor Unite ale Braziliei, care se află în prezent la Moscova, s-au întîlnit la Palatul mare al Kremlinului cu membrii comisiilor permanente ale Sovietului Uniunii şi Sovietului Naţionalităţilor ale Sovietului Suprem al U.R.S.S.

WASHINGTON. — La 11 iunie Camera reprezentanţilor a aprobat cu 273 voturi contra 122 programul de ajutor pentru străinătate prevăzînd credite în valoare de 3 800 000.000 dolari pe exerciţiul fiscal care începe la 1 iulie. Aceasta înseamnă cu 1 miliard de dolari mai puţin decît a cerut iniţial preşedintele Eisenhower.

COLOMBO. — În cadrul unui interviu acordat agenţiei United Press, primul ministru al Ceylonului, Bandaranaike, a declarat că în cadrul conferinţei primilor miniştri ai ţărilor Commonwealthului care va avea loc la Londra la sfîrşitul acestei luni, va ridica problema lichidării bazelor militare engleze din Ceylon.

PRAGA. — La 12 iunie au continuat lucrările conferinţei Partidului Comunist din Cehoslovacia.

Starea sănătăţii preşedintelui Eisenhower

WASHINGTON 12 (Agerpres). — În buletinul medical asupra stării sănătăţii preşedintelui Eisenhower, care a fost dat publicităţii la 11 iunie ora 22 gmt, se spune că procesul de însănătoşire a preşedintelui continuă să se desfăşoare satisfăcător. Pulsul, tensiunea, temperatura şi respiraţia continuă să fie stabile şi în general normale.

Scînteia tineretului — Sport

Iniţial, intenţionam sîmbătă după amiază să dăm o raită pînă la Cota 1400 pentru a urmări o excursie turistică organizată pe itinerariul Oraşul Stalin-Sinaia. Dar, inevitabilul dar: — afişe mari promiteau pentru a doua zi celor din oraşul de sub Tîmpa un interesant program sportiv organizat de „Comisia de organizare a festivalului regional al tineretului".

Am amînat deci cu sinceră părere de rău excursia noastră la Cota 1400... Şi iată-ne duminică dimineaţa gata de drum spre aeroportul oraşului în apropierea căruia se va desfăşura concursul sportiv.

Pornim în grabă spre aeroport. Aci întrecerile au început. În faţa unei mulţimi de oameni, un motociclist se strecoară cu îndemînare printr-un labirint de steguleţe înfipte în pămînt. El execută cu multă graţie „cristiane" demne de invidiat chiar de cei mai buni schiori. Apoi.. atenţie: motociclistul nostru şi-a îndreptat în viteză maşina spre o trambulină. A ajuns...

Cîteva secunde el planează prin aer apoi, maşina „aterizează" — ce-i drept nu prea fin, şi îşi continuă drumul pe pămînt. Urmează noi obstacole ale probei de îndemînare motociclistă. Pe un marcaj alb, „aşteaptă" o sticlă de bere. Concurentul struneşte motorul şi apucă sticla într-o mînă. La cîţiva metri mai încolo, la un alt marcaj, el încearcă s-o repună jos — bine înţeles tot din mersul motocicletei. Dar vai, sticla se leagănă de cîteva ori şi cade: Prima penalizare va fi şi ultima? Motocicleta îşi continuă crosul. Se apropie de scaunul scund pe care este aşezat un pahar cu bere... Paharul călătoreşte acum în mîna stîngă a motociclistului. Izbucnesc aplauze din mulţimea spectatorilor. Dar paharul aterizează însă prea brusc pe alte scaune aşezate pe traseu şi se rostogoleşte jos: A doua penalizare. Păcat! Apoi motociclistul se strecoară cu succes prin alt labirint de steguleţe. Ne apropiem de motociclist. Vi-l prezentăm:

E inginerul Gh. Eftimie de la trustul 5 Construcţii din Or. Stalin. Pe motocicleta sa K-125, pe care a adus-o cu sine din U.R.S.S. unde a studiat la politehnica din Sverdlovsc, Gh. Eftimie a demonstrat o frumoasă pregătire tehnică. Păcat însă că nu este suficient de calm dealungul întregului parcurs. Ar fi putut astfel evita a doua penalizare...

Concursul de îndemînare al motocicliştilor s-a încheiat. Obstacolele care au făcut „zile negre" motocicliştilor sînt înlocuite cu alte obstacole de diferite mărimi. Ne îndoim însă dacă se află vreun motociclist care ar putea să le treacă. Iată-l însă şi pe primul concurent al acestei probe: mai bine zis primii concurenţi deoarece sînt doi: călăreţul Sidon Sava şi iapa Geometria... ambii de la Dinamo Or. Stalin. Deoarece însă cel de al doilea a doborît obstacolul 5 — Sidon Sava este penalizat cu 4 puncte. Intră în întrecere Moroiu Dumitru pe calul Buchet, un armăsar splendid, rasă romînească ameliorată.

Va reuşi călăreţul dinamovist să-şi struneasca calul extrem de nervos? El descrie elegant un cerc pe gazon, îşi ridică calul în 2 picioare tîrîndu-l pe pista de alergări şi Buchet porneşte ca o săgeată spre primul obstacol... 10 m. 4 m... 1 m... pare că Buchet va intra în plină viteză în obstacol. Însă, la vreo 80 cm. de acesta, cal şi călăreţ se strîng ghem şi în aceiaş clipă Buchet se lungeşte fulgerător ca un elastic şi trece plutind deasupra obstacolului. Rînd pe rînd sînt trecute cele 12 obstacole ale cursei. Deci: O puncte penalizate. A plăcut spectatorilor comportarea curajoasă a călăreţului Vera Schmid de la AVSAP Or. Stalin, pe calul Avram. După aceea a avut loc finala probei de călărie — 12 obstacole pe care a cîştigat-o Sidon Sava pe calul Bar.

Spectacolul sportiv s-a încheiat cu o interesantă demonstraţie aeromodelistă. Punctul de atracţie l-a constituit evoluţia familiei Pall — Andrei tatăl şi cele trei fetiţe ale sale Elena, Rozalia şi Viorica.

În oraşul de sub Tîmpa

De la brigada noastră volantă M. ZONIS, R. COSTIN, F. POPA.

Gh. Eftimie sare de pe trambulină

Elena Pall e gata pentru a lansa aeromodelul său.

Vera Schmid — din echipa A.V.S.A.P. Or. Stalin.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

STAS — 3452 — 52